

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluujsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2018. SZEPTEMBER

19. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 FT

Osvát Erzsébet Elsőosztályosok

Óvodások voltatok –
kisfiúk, kislányok.
Tündérország berkeit
bebarangoltatok.
Iskolások lettetek.
Mi minden vár rátok!
Nagy felfedezések,
szép kirándulások.

Betűországba vezet
a tanító néni.
Mennyit fogtok ti otthon
majd erről mesélni!
Számországban elámul
a szemetek szátok
a temérdek kincsen,
amit ott találtok.

Kezdődik az utazás,
a csengő már csenget.
Kívánunk hát jó utat
s hozzá vidám kedvet!

AZ ELSŐ OSZTÁLY

Polgármesteri tájékoztató

Iskola felújítás

Az elmúlt hónapok alatt a tanítási szünethez igazodva megkezdődött az általános iskola épületeinek felújítása. A kis iskola, nagy iskola és tornacsarnok épületei kerülnek külső megújításra, melynek célja energetikai állapotuk javítása, ehhez hozzátartozik a fűtési rendszer felújítása is. A munkák elvégzésére a vállalkozó 5 hónapos határidőt kapott, melyet részletes ütemterv szerint végez. A felújítási munkálatok jó ütemben, a terveknek megfelelően haladnak. Emellett természetesen alkalmazkodni kell a szeptemberi tanévkezdéshez is, hogy az épületekben az oktatás biztosítható legyen. A munkálatok befejezési határideje október vége, mely már magába foglalja az 1 hónapos próbafűtés időszakát is. Ez úton is tisztelettel kérek mindenkit, hogy legyenek türelmesek és figyelmesek a felújítási munkák miatt, mely most is okoz kellemetlenséget az építmények használatában, de ez által rövid időn belül jobb körülményeket tudunk biztosítani gyermekeinknek!

Útjavítási munkák

Pályázati támogatás segítségével közfoglalkoztatás keretében került aszfaltozásra a temető közlekedési útja illetve útjavítást végzünk az Arany János utcában is, mely a település egyik legforgalmasabb utcája.

Aszfaltozási munkák közfoglalkoztatás keretében

Nyertes pályázatok

Az elmúlt időszakban két pályázati eredményhirdetésről kaptunk tájékoztatást, melyek szintén Jászboldogháza fejlesztéséhez járulnak hozzá.

- A Belügyminisztérium pályázatán támogatást nyertünk 2 utca burkolatának felújítására. Már meglévő aszfaltburkolattal ellátott utcákra lehetett pályázni, melynek során mi a Bajnok és a Bocskai utcák felújítására nyertük el a maximális, 15 millió Ft-os támogatást. A kivitelezést a szükséges adminisztrációs feladatok után tudjuk elvégezni, mely jó esetben még ebben az évben megtörténhet, de előírás szerint a beruházás befejezési határideje 2019. december 31.

- A Vidékfejlesztési Program részeként pályázatot nyújtottunk be egy új piaccsarnok építésére az Egészésház mellé. Ebben a pályázatban került támogatásra az iskolai étkező fejlesztése is, ahol terveink szerint a tetőtér beépítése történik majd meg. Erről is a közelmúltban kaptunk támogató döntési határozatot, így a szükséges előkészítő munkák után várhatóan jövő évben valósulhat meg a két ingatlan fejlesztése. Ez a beruházás közel 50 millió Ft költségvetéssel bír, melyhez 90% támogatást kaptunk.

Bölcsőde létrehozása

Sok fiatal várja településünkön, hogy gyermekeik elhelyezéséhez bölcsődei ellátást tudjunk biztosítani. Ebben az évben is végeztünk erre vonatkozó felmérést, illetve jeleztük szándékunkat a minisztérium és országgyűlési képviselőnk felé is. Utolsó tájékoztatás szerint az ősszel írnak ki ilyen célú pályázatot, ahol az önkormányzat részéről támogatást kérhetünk ennek létrehozásához. Folyamatosan foglalkozunk a kérdéssel és az előkészítéssel.

Kitüntetés

Joó-Kovács Balázné, aki 25 éve a Polgármesteri Hivatal szociális munkatársa, ez év elején lett nyugdíjas. A képviselő-testület még a múlt évben kitüntetésre javasolta, több évtizedes munkája elismerésére. Államalapításunk megyei ünnepén, 2018. augusztus 16-án Anikó a Jász-Nagykun Szolnok Megyei Szociális Díj kitüntetésben részesült, melynek ünnepi átadására többen elkísértük. Kitüntetéséhez ez úton is gratulálunk!

Joó-Kovács Balázné kitüntetése

Bajor Imre kiállításának megnyitója
a Polgármesteri Hivatalban
2018. augusztus 25-én

*Szűcs Lajos
polgármester*

CSERKÉSZEINK ÉLETÉBŐL

Cserkésztáborunk az idén Egerben a Berva - völgyben volt, melynek keretmeséje a „Pál utcai fiúk” volt. A gyerekek megtapasztalhatták, milyen érzés lehetett Molnár Ferenc idejében a grund birtoklása, hiszen minden őrs maga építette meg sátra körül az ő kis birodalmát, „grundját”. Az első éjszaka nagy riadalom támadt a táborban, hiszen a vörösingesek ellopták zászlónkat. A Pál utcai fiúk egy kicsit megrettentek a zászló visszaszerzésének ötletétől, de Boka, Csónakos és Nemecek nagy bátorsággal vetették be magukat az erdőbe, vagyis a Fűvészkertbe, hogy visszaszerezzék azt. Ott azonban megtörtént Nemecekkel az első tra-

gédia, hiszen beleesett a patakba. A történet íve a meseerdőben csúcsosodott ki, ahol egy kicsit megváltoztatva a regény menetét, a gyerekeknek meg kellett szerezniük Nemecek számára a csodagyógyszert, amely megmentheti az ő életét. Nagy bátorsággal vették az akadályokat, ami nem volt könnyű, hiszen a vörösingesek, a koldus, a verklis mindenáron ki akarták tőlük csalni a gyógypirulát. Megjegyzem, hogy az egész meseerdő csak egy álom volt. Hiszen mindenki aludt. El sem tudom képzelni, hogyan lehetett az, hogy minden gyerek ugyanazt álmolta. Rejtély. A tábor végére sikerült visszaszerezni a zászlót is.

Már hagyománnyá válik számunkra, hogy a jászdózsai Szent Mihály Cserkészesapattal közösen üjtük le sátorfáinkat. A gyerekek mindig nagyon várják ezeket a közös programokat, hiszen jó barátokra leltek egymásban a két csapat tagjai. Egyik túránk alkalmával összehoztunk egy rövid találkozót Szilvásváradon egy harmadik, a nemrég alakult jászszentandrásai csapattal is. A gyerekek eleinte idegenkedtek egymástól, de a közös játék egykettőre feloldotta a közöttük lévő feszültséget.

A tábor napjaiból nem hiányozhattak a közös imádságok, a vasárnapi szentmise, a közös feladatok megoldása, a játékok, akadálypálya, énektanulás. Táborunkban megszerveztük az első Cs.E.L.E.K. -et (Csergő Ervin Labdarúgó Emlék Kupa), melyet a későbbi években szeretnénk a cserkész területünkben is meghirdetni és magasabb szintre emelni, Ervin Atya emlékének helyt adva ebben a rendezvényben.

A tábor befejeztével rövid feltöltődés után, a vezetők már meg is szervezték a következő év program hálóját, ami ismét színes és izgalmas programmal várja a cserkészeket ősztől.

Kissné Kabács Anna

Községünk szülöttje, dr. Frajka Félix atya Vasmisését ünnepelte

Dr. Frajka Félix ferences atya Jászboldogházán született 1930. március 9-én vasutas családban. Jászboldogházán helyben lakó lelkipásztor ekkor nem volt, Jászberényhez tartozott. Jászberényből jártak ki a ferences atyák misézni, és mise után, mivel nem volt sűrű a vonatközlekedés, betértek Félix atya szüleihez beszélgetni. Egy alkalommal Pelbárt atya ministrálni hívta, és ekkor kapta meg a hívást Istentől a ferencesek rendjébe, ahová 1948-ban lépett be. Jászberényben volt gimnazista, majd Gyöngyösön és Budapesten tanult. 1953. augusztus 23-án szentelték pappá. 1956-ban doktorált teológiából, és 1961-ben szerzett matematika-fizika szakos tanári diplomát. Több helyen tanárként és lelkipász-

torként is szolgált, pedagógusi munkássága mellett a lelkipásztori tevékenység is mindig fontos volt számára. Pedagógusi és közéleti munkásságáért számos elismerésben részesült. Megkapta többek között a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét, a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét, a Szent Gellért-díj arany fokozatát, a Pro Cultura Christiana-díjat, valamint a II. Kerületért- emlékérmét. 2018. augusztus 26-án mutatta be vasmisését Budapesten a Pasaréti Templomban. A vasmise a 65 éves papi szolgálat hálaadó miséje, amely ritka eseménynek számít az egyházban. Isten éltesse és áldja meg, hogy még sokáig végezhesse papi szolgálatát.

Kisádám Péter

HÍVÓ SZEMMEL AZ INTERNETRŐL, FACEBOOK- RÓL

„Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg.” I Tessz 5, 21

Órákat töltünk a gép előtt, ha kell, ha nem. Azzal kezdjük a napot, és azzal is zárjuk. Egyre kevesebb a személyes találkozás: majd chatelünk. Felmerül a kérdés, hogy milyen az internethez, világhálóhoz és a virtuális világhoz való helyes keresztény hozzáállás? A katolikus egyházban nem tabu mindez, és rendszeresen foglalkoznak ezekkel a kérdésekkel. Évtizedek óta visszatérő téma a médiumok keresztény használata, az ezekhez való hozzáállás kérdése. Hivatalos állásfoglalások is születtek ebben a témakörben:

- a II. vatikáni zsinat tömegkommunikációs eszközökről szóló dekrétuma (Inter mirifica), 1963-ban.
- Megalakul a Tömegkommunikáció Pápai Tanácsa
- II. János Pál pápa 1999-ben Sevillai Szent Izidort nyilvánította az-Internet védőszentjévé (ünnepe április 4.).

- II. János Pál pápa 2002. május 12-én, a kommunikáció 36. világnapjára kiadott „Internet: az Evangélium hirdetésének új fóruma” elnevezésű üzenetében többek között ezt mondja: „Az Egyház realizmussal és bizalommal közeledik ehhez az új eszközhöz. Mint minden más kommunikációs eszköz, ez is csak eszköz, és nem öncél. Az internet az evangelizáció kiváló lehetősége, ha kompetensen, erősségeit és gyengéit tisztán látva használják „A keresztény közösségnek gyakorlati utakat kell keresnie, hogy segítsen azoknak, akiket az interneten történt első kapcsolatfelvétel után a

számítógép virtuális világából a keresztény közösség valóságos világába kell átvezetnie.”.... „Az a tény, hogy az internet által az emberi kapcsolatok eddig elképzelhetetlen módon szaporodnak, az Evangélium terjesztésének új csodálatos lehetőségét nyújtja. De az is igaz, hogy az elektronikus közvetített kapcsolat soha nem pótolhatja az igazi evangelizáció számára szükséges közvetlen emberi kapcsolatot, mert az evangelizáció alapja a küldött személyes tanúságtétele.” „Vizsgáljatok felül mindent...”

Ma ott tartunk, hogy az internet és azon belül a közösségi oldalak is, mint amilyen a Facebook, mindennapi életünk szerves részévé vált. De nemcsak azzá, hanem sajnos néha betegségünké is. Ha nem vagy fenn a Facebookon, az szinte sokak szemében olyan, mintha nem is léteznél! Ha nem teszed ki a tegnap esti buli fotóit, mintha meg sem történt volna. Ha ezernél kevesebb barátod van, ha csak páran lájkolják a posztjaidat, máris csökken az ön-

bizalmad. Ha egyedül érzed magad, megosztod azt az idővonaladon, és várod, hogy vigasztaljanak... Ha történt veled valami csodálatos, arról is mindenkinek tudnia kell... Pedig emellett annyi csodálatos dolgot is kaphatsz a Facebook által! Felveheted a kapcsolatot rég nem látott barátaiddal, napi hírekről olvashatsz percnyi frissítéssel, az aktuális társadalmi és egyházi eseményeket követheted gyorsabban, mint bármikor, és megoszthatod ismerőseiddel azokat az értékeket, amik bensődet gazdagítják, akár egy szép vers vagy idézet formájában,

akár egy vidám fotóval, szép zenével megszépítheted valaki napját!

Előnyök és hátrányok között kell megtalálnunk az arany középutat, mint annyi másban is. Veszélyes fegyverré is válhat, viszályok és félreértések forrásává, rossz szándékú, idegen emberek eszközüvé. Másrészt viszont plébániák és más hívő közösségek, egyházi médiák, mélyen vallásos emberek találkozóhelyévé is! Megkönnyítheti a kommunikációt az emberek között, de meg is mérgezhetheti azokat. Éberrel közelíteni minden információhoz –

ez a titka mindennek. „Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg.” Használjuk arra, amire kell, de legyen ott a helye életünkben, ahol lenni kell! Ne előzze meg az Istennel és embertársainkkal való kapcsolatunkat... és ne feledjük: nem lehet mindent „letölteni” a virtuális világból. Vannak dolgok és érzések, amelyek csak úgy értékesek, ha a valós világban éljük meg őket.

Forrás:

<http://kereszteny.mandiner.hu/>

IMÁDSÁG INTERNETEZÉS ELŐTT

Gondviselő Istenünk! Te biztattál bennünket, hogy hajtsuk uralmunk alá a Földet, a Te Szentlelked sugalmazta azt is, hogy minden szabad, de nem minden használ nekem. Kérlek, vezesd érdeklődésemet; hogy azokat a dolgokat kutassam, melyek használnak nekem, s amelyekkel használni tudok társaimnak; azt keressem, ami Hozzád vezet, minden tudás birtokosához. Adj érzékenységet, hogy korunknak ezzel a nagyhatású eszközével úgy éljek, ahogy Fiad követőjéhez méltó és illő. Áldd meg törekvésemet, hogy fele barátaimmal kapcsolatba kerülve segítségükre lehessenek, velük szolidáris, őket megértő, befogadó lehessenek, hiszen mindenkinek csak az az elég jó, ha szeretik. Légy velem, hogy én is veled lehessenek. Amen.

(Forrás: A SZÍV 1999. február)

Csikosi búcsú

Örömmel tájékoztatunk minden kedves érdeklődőt, hogy idén a **Csikosi búcsú 2018. szeptember 29-én** lesz megtartva. Jó időben kinn a keresztnél (esős idő esetén a templomban) tartjuk a szentmisét 10 órakor.

A szertartást követően ebéddel egybekötött baráti beszélgetésre várjuk a csikosi vendégeket az iskola ebédlőjében.

Részvételi szándékukat, kérjük jelezzék **2018. szeptember 25-ig a szervezőknél.**

Nagy László: 06/30-955-1768
Szaszkó Sándor: 06/30-975-3255

Jászboldogháza Települési értéktára

(folytatásokban)

3. Épített környezet

1. Római katolikus templom

A Jászboldogháza Rákóczi F. utca 25. szám alatt található neobarokk stílusjegyeket megjelenítő plébánia-templom az Egri Főegyházmegye Jászapáti esperesi kerületéhez tartozik.

A templom építését 1929-ben kezdték el és 1930-ban fejeződött be, dr. Kele István plébános idejében. A templom közadakozásból épült, belső berendezésének egy részét helyi mesterek készítették. A templom felszentelése 1930. augusztus 3-án történt, melyet dr. Kele István prelátus, plébános végzett az egri érsek megbízásából. Az épületet 1939-ben megnagyobbították, akkor kapta mai méretét. Az oltárkép a Szent Családot ábrázolja, amely Antal Sándor festőművész alkotása. A templom belső részét 1959-ben, majd 1980-ban festették ki. 1980-ban a festést Takács István mezőkövesdi mester készítette: a boltozaton a hét szentség szimbóluma, kétoldalt pedig a négy evangélista alakja volt látható. A belső díszítő elemeket Takács András festette. A karzaton elhelyezett eklektikus stílusú orgonát Váradi Miklós rákospalotai orgonaépítő készítette 1933-ban. A 24,5 méter magas toronyban négy harang „lakik”, melyekből három villamosított.

A település önállóvá válásának 60. évfordulójára, 2006-ban sor került a toronysisak és a torony ablakainak külső lefestésére, melyet alpinista technikával végeztek el.

A templom búcsúját augusztus első vasárnapján ünneplik. A templomot többször felújították, legutóbb 2014-ben. A legutóbbi, 2014-es felújításkor a templombelső megváltozott.

Templomunk új arca a 2014. évi felújítás után Soós Tamás plébános írása. Templomunk szecessziós stílusban épült. A szecesszió latin szó, kivonulást jelent. Kivonulást, elszakadást mindattól, amit a 19. század végén az akadémikus művészet képviselt. A szecesszió hívei hazugnak tartották, hogy a barokk, reneszánsz és gótikus stílusok új formái természetesen jöttek volna létre, és valamiféle lázadás és tagadás jegyében saját stílust hoztak létre.

A szecessziós stílus legfontosabb hazai mestere Lechner Ödön. Legfontosabb munkái a Magyar Iparművészeti Múzeum, a Postatakarékpénztár és a Magyar Földtani Intézet székháza. Híres szecessziós stílusú épületek még a Gresham Palota, az egykori Parisiana mulató, a Zeneakadémia, a Gellért Fürdő és Szálloda.

A szecessziós stílus főbb jellemzői a nagymértékű stilizálás, a növényi vagy geometrikus mintákra épülő hullámzó ornamentika, hangsúlyos, élénk színek alkalmazása. A szecessziós épületeken kevés a derékszög, inkább a lágy, gömbölyded formák az uralkodók.

A Király József kisgyőri templomfestő mesterrel foly-

tatott legelső beszélgetéseinkben felmerült, hogy a barokk jellegű festés, amely négy évtizedig díszítette templomunkat, nem illik az épület stílusához. Megegyeztünk abban, hogy az új festés szecessziós stílusú lesz.

A színek kiválasztásában igazodni kellett az oltárképhez és az oltár feletti freskóhoz, ezért a világosbarna, meleg színek mellé a kéket is alkalmazni kellett, hogy a festés egy egészet alkosson, ezért kapott a mennyezet világoskék keretet és mintát. A templom falainak barnás színét pedig a sötétbarna díszítések hangsúlyozzák. Új festmények díszítik templomunk belsejét. Ezekről szeretnék néhány szót szólni.

A kórus két oldalán két bibliai hangszer kapott helyet: bal oldalon Dávid hárfája, jobb oldalon a kürt. Dávid király korában (Kr. e. 1040 - Kr. e. 970) Izrael a virágkorát élte, sok időt fordítottak a díszes vallási ünnepekre, vallásos énekek (zsoltárok) születtek, és több bibliai könyvet is abban az időben írtak. Mind a hárfá, mind a kürt gyakran használt templomi hangszerek voltak. Itt a szecessziós stílusnak megfelelően stilizált formában készültek.

Körben a festmények az üdvtörténet legfontosabb eseményeit jelzik. Balra az első festmény címe: Teremtő hatalmad magasztaljuk. A világ teremtését ábrázolja ez a festmény. A háromszög Istent jelzi, benne a kéz az ő teremtő munkáját, bal oldalon a nap, középen a föld és jobb oldalon a hold, amelyek belefolyanak a háromszögbe, jelzik Istennek és a teremtet világnak az egységét, elszakíthatatlan kapcsolatát.

A következő festmény: Egyszülött Fiadat adtad értünk. A háromszöget idéző festmény csúcsán zsidó csillagot látunk, mely Jézus zsidó származására utal. A lilomot egy galamb tartja a csőrében. A lilom Szent Józsefnek a lelki tisztaságát jelzi, a galamb, a béke szimbóluma pedig a Szentlelket, mely a bibliában Gábel arkangyal alakjában jelenik meg Szűz Máriának, és hozza az örömhírt, hogy Mária áldott lesz, és gyermeke születik. A vályú benne a szalmával és benne az isteni kiseddel szintén stilizált, a három korona pedig a három királyra emlékeztet, és ezzel az örömhír világraszóló terjedésére, hogy Isten a világba küldte Szent Fiát, és az áldás minden ország minden emberét érinti.

A harmadik festmény címe: Életük bőségben legyen. A kánaeni menyegző csodáját mutatja be.

A kő, a korsók anyaga, a mi kőből való szívünket jelenti. A víz, ami a korsókban van (egyenként 20-30 liter, tehát nagy mennyiség) a halál erejét, erős halálfélelmünket jelzi. A lopótök a merítő edény, a poharakban a vörös bor pedig az öröm, amit az Istennel való találkozás jelent, és amelytől a halálfélelem elmúlik, és öröm kerül a helyébe.

Az oltár fölött középen: Mennyei kenyeret adtál né-

künk. A nagy kék kereszt Jézus, a kis barna kereszt az apostolok, a sárga kereszt Iskarióti Júdás, aki elárulja Jézust. A kenyér a saját kenyérünket ábrázolja, mert a Jézus korabeli kör alakú lapos kenyér több magyarázatot igényelne, a kehely és az ostya pedig a szentmisében történő átváltozást ábrázolja, ahol a kenyérből Krisztus Teste, a borból Krisztus Vére lesz.

Jobbra a következő festmény: Szeretetből meghaltál értünk. Jézus megkínztatásának eszközeit látjuk, de a kereszten ott a fehér lepel is, feltámadásának jelvénye, mely hozzátartozik halálához.

Dicsőségedet mutatod nekünk: ez a következő festmény címe. Az X és a P betű a görög K és R betűt jelentik, Krisztus monogramját, mely a keresztény vallásokban ebben az összeillesztett formában terjedt el. A bárány, aki a vérét ontja, a szelíd Jézust jelképezi, aki olyan erős, hogy képes életét áldozni övéért. A belőle kiömlő vér ezt mutatja. A kehely, amibe Krisztus vére kerül, a szentmisét idézi. A kehelyből kiemelkedő zászló, amelyen Krisztus végighúzódik, Jézus keresztje a dicsőség aurájában, a kereszt győzelmét mutatja. A festmény alsó felében a könyv az alfa és az ómega görög betűkkel azt mondja: mindez az Írások szerint történt, és hogy mindenben Jézus a kezdet és a vég.

Az utolsó festmény a hit, a remény és a szeretet szimbólumai: a kereszt, a horgony és a szív.

A hit, a remény és a szeretet az isteni erények, melyek az Istennel folytatott közös élet gyümölcseiként jelentkeznek az emberek életében, és amelyek teljessé teszik Isten művét az emberben.

2. Vasútállomás

Jászboldogháza egyik legrégebbi épülete, 1873. március 10-én adták át rendeltetésének, azóta szolgálja az utazókat. Érdekességgé az állomás elnevezéséről: 1873-as átadásától 1874.

augusztus 12-ig Tápió-Györgye, majd 1875. január 1-ig Boldogháza. 1875. január 1-től 1883 január 1-ig Tápió-Györgye-Boldogháza. 1883 január 1-től 1947-ig Jánoshida-Boldogháza.

1947-től Jászboldogháza–Jánoshida. Az állomás épületében váróterem, forgalmi iroda, állomásfőnöki lakás és raktár kapott helyet. Az épületet vasúti műemlékké nyilvánították, így remélhetőleg még sokáig megőrzi eredeti állapotát. A település patinás építménye 145 éves fennállása alatt mindig fontos szerepet töltött be Boldogháza, sőt a szomszédos Jánoshida lakóinak életében úgy a szállítás, mint az utazás tekintetében.

3. Tájház

Az Alkotmány utcában található Tájház berendezése a 2006-ban községünkben megrendezett XII. Jász Világtalálkozóra készült el, ami egybeesett Jászboldogháza önállósá válásának 60. évfordulójával. A lakosság által megőrzött és adományozott használati tárgyakkal az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület tagjai rendezték be a régi időknek megfelelően a ház helyiségeit. A lakosság anyagi támogatásával szabadtéri kemencével és új kerítéssel gazdagodott a Tájház, ami minden évben helyet

ad Szent István napján az új kenyér ünnepének.

4. Szent Vendel szobrok

Jászboldogháza a Jászság egyetlen települése, ahol három Szent Vendel szobor található, ezért Jászboldogháza méltán vallhatja legkiemelkedőbb védőszentjének Szent Vendelt.

Szent Vendel kultusza a XVIII. század második felében terjedt el, majd honosodott meg a Jászságban.

Vendel a legenda szerint skót királyfiként született, majd zárandokolt, mint remete és pásztor.

Életét az állatok gyógyításával elért csodás jótéteményei kísérték végig.

A Vendel-tisztelet egyik jellegzetes szigete a Jászság, ahol a leghatározottabb formában jelentkezett az áhítat. Jászberény jelentős szerepet töltött be terjesztésében. Innen indult ki a szoborállítás hagyománya is.

A népi hódolat tetőpontját a XIX. század végén, a Vendel társulatok megalakulásával érte el.

Ezek az egyesületek – ritkábban vallásos egyének – állítottak Szent Vendel emlékeket a legelők szélén.

Településünk mindhárom nagy határrészének lakossága állított szobrot a pásztorok, juhászok és földművesek patrónusának, hiszen javarészt állattartással és földműveléssel foglalkoztak a jakabi, a tápiói és a csíkos-kutyinai lakosok.

Az említett határrészek az idő múlásával elnéptelenedtek, így egyre kevesebben emeltek kalapot „Vendelke” előtt, ahogyan az idősebbek nevezik.

A Szent Vendel szobrok köztulajdonban vannak, az egyházközségi képviselő-testület tagjai tartják rendben az önkormányzattal összehangoltan.

Régi szokás volt, hogy a szobroknak keresztapát választottak. Ezt a tisztséget tovább hagyományozták haláleset után. Jelenleg a jakabi szobor keresztapja Fózér Balázs, a csíkos szoboré Szaszko Zoltán, míg a Tápióból belterületre került szoboré Sass Lajos.

A hagyományörzés szép megnyilvánulásaként a helyi cserkészcsapat Szent Vendel nevét vette fel.

A helyi Egyháztörténeti Gyűjtemény őrzi a nagy becsben tartott, ritkaságszámba menő Szent Vendel zászlót is, amely a Vendel társulatok máig fennmaradt különlegesen szép emléke. A nagyméretű, zöld selyem zászló egyik oldalán Szent Vendel, a másik oldalon Szent Imre herceg ábrázolása látható.

A Vendel társulatok és a szobrok közelében lakók gondoskodásának köszönhetően a Szent Vendel szobrok túléltek a történelem megpróbáltatásait is. A környék lakói szépítették a környezetét, esténként lámpással világították meg őket, ami a tájékozódást is segítette a sötét éjszakában. Október 20-án, Vendel napon szentmisével, majd a helyszínekre kivonulva koszorúzással, halottak napján mécsesek gyűjtésével – a mindennapok útvesztőiben csendes főhajtással – emlékezünk védőszentünkre, egyben a szobrokat állító elődökre is.

Szép emlékként őrizzük a Vendel bankettek jó hangulatát, a finom birkapörkölt ízét, melyet a koszorúzási ünnepségek után a zenés-táncos rendezvényen fogyasztott el a jelenlévők sokasága. A Szent Vendel iránti

tisztelet jele, hogy a község címerében is helyet kapott Szent Vendel alakja.

1. A jakabi Szent Vendel szobor

A Jászberény felé vezető ún. Imrédy út mellett áll a magas kőtalapzattal ellátott szobor, melyet a szomolyai Bauer Károly kőfaragó mester készített, és 1905. június 1-jén szentelték fel. Kőből faragott, festett, jellegzetes népi karakterű: fekete bajuszos juhászember a jászsági pásztorok jellegzetes öltözetében: csizmában, ráncos bő gatyában, fehér ingben, fekete dolmányban, nyakra-
valóval, subában, kalapban, vállán tarisznyával és kulaccsal jeleníti meg Szent Vendelt alkotója. A kezében pásztorbotot tart, a lábánál két oldalt egy-egy birka fekszik.

A szobor felirata

„ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTÁK
AZ A JAKABI ÉS BOLDOGHÁZI
SZENT VENDEL TÁRSULAT
TAGJAI TÖBB JÓSZÍVŰ
EMBEREK ADOMÁNYAIBÓL.
1905. JÚNIUS 1-JÉN

MEGÚJÍTTATOTT 1946-ban”
A szobor talapzatába vésve: KÉSZÍTE
Ü.BAUER KÁROLY
SZOMOLYÁN

2. A tápiói Szent Vendel szobor

1935-ben állították a szobrot, melyet Csák József jászberényi kőfaragó mester készített.

Eredetileg a Tápióban az ún. Pelei út mellett került felállításra. 2000-ben, a millennium évében az elnéptelenedett tápiói határból az egyre romló állagú szobrot kiemelték, és felújítva a község főterén helyezték el, ahol 2000. október 20-án szép ünnepség keretében került újbóli felszentelésre. A szobor skót hercegeként ábrázolja az állatok és állattartók védőszentjét.

A szobor áthelyezése során egy 1935-ös újságcikk nyomán sikerült megtalálni a talapzatában elhelyezett palackot, amely a 111 adományozó lakos mellett dr. Kele István prelátus, esperes plébános és Friedvalszky Ferenc jászberényi polgármester nevét is megőrizte. Ezen okmány másolata díszes állványon a község háza földszintjén került elhelyezésre.

A szobor felirata:

Isten dicsőségére
SZENT VENDEL
tiszteletére
állították rk.
az alsóboldogházai
és tápiói hívek
közadakozásból
1935. október 20.

Kiegészítő táblára került :

A MILLENNIUM TISZTELETÉRE
FELÚJÍTOTTA
JÁSZBOLDOGHÁZA KÖZSÉG LAKOSSÁGA
2000. OKTÓBER 20.

3. A csíkos –kutyinai Szent Vendel szobor

A községtől keletre, közel a csíkosí kövesúthoz szintén áll egy Szent Vendel kőszobor. Az egyik legszebb szoboralak, imára kulcsolt kézzel, az ég felé forduló arc-
cal. Magas betonoszlopok és az azokat összekötő elemek védik a környezeti hatásoktól. A szobrot Csák József jászberényi kőfaragó mester készítette, és 1935-ben, a tápiói szent Vendel szoborral egy napon szentelték fel.

A szobor felirata:

Isten dicsőségére
ÉS Szent VENDEL
tiszteletére állították
a jászberényi,
CSÍKOS-KUTYINAI RK.
szent Vendel társulat tagjai
és a jószívű adakozók.
1935. október 20.

A Szent Vendel szobrok feliratát eredeti formában írtuk le, nem módosítottuk még akkor sem, ha a mai helyesírás szabályai, esetlegesen azt kívánták volna./ értéktár biz./

5. A Szent Vendel tér

A község központjában, az általános iskola előtt, a polgármesteri hivatal épületével szemben helyezkedik el a fákkal, örökzöldekkel, virágokkal ízlésesen beültetett Szent Vendel tér.

2000-ben a park templom felőli részében állították fel a Tápióból behozott Szent Vendel szobrot, méltó helyet biztosítva ezzel a tér névadójának. A Szent Vendel tér a község főtere is egyben, ahol minden évben advent idején megrendezésre kerül a falu karácsonya. A park belső részén helyezkedik el a redemptiós emlékmű. A parkban található egy kopjafa, amely az 1848/49-es események évfordulóján került felállításra. Régi idők tárgyi emléke a szép festett kerek kút.

6. Szoborfülkék

A település hat különböző pontján jellegzetes kis építmény, szoborfülke található. Az elsőt a Lehel utcában 2006-ban építették a faluszépítők, egy lakos által felajánlott Mária szobrot helyeztek el benne. A környék lakói szimpátiával fogadták az alkotást. A Faluvédő és Szépítő Egyesület tagjai lelkesülve a sikeren, további öt kis fülkét építettek a falu öt különböző pontján. A fülkékben Szent László, Szűz Mária, Mária szíve, Mária Rosa Mystica és Jézus szíve ábrázolásai kaptak helyet. Ma már hozzátartoznak a település arculatához ezek a modern építmények, melyek egyben az ősi vallási emlékeket őrzik. Az Arany János utcai szoborfülke különlegessége, hogy Árpád-házi Szent Erzsébet születésének 800. évfordulójára emlékezve 2007-2008-ban készült, és 2008 novemberében került felszentelésre. Az emlékhely a Szent Erzsébet kert nevet kapta.

Nyári elfoglaltság a nyugdíjas egyesületnél...

• Egyesületünknel az "élet" általában május elsejével kezdődik. Ekkor majálist tartunk, és egyben felkösztöntjük az édesanyákat, nagymamákat a közelegő anyák napja alkalmából. Ez így történt ez évben is, nagyon kedves, bensőséges kis ünnepre került sor.

• E hó végén pedig részt vettünk a hagyományok hétvégéjén a Bartal-tanyán. Tagjaink közül többen felléptek a Csillagvirág kórossal a rendezvényen.

• A június hónap kicsit mozgalmasabb volt. Néhányan voltunk az "Életet az éveknek" megyei sportrendezvényén, Szandaszőlösön és a jászszentandrási csoportvezetői találkozón.

A jól bevált tiszakécskei kirándulást ez évben is megszerveztük. Külön busszal mentünk, huszonnégy fővel vettünk részt a kécskei nyugdíjas-találkozón. Nagyon jól éreztük magunkat. Aki fürdeni akart, az ki tudta használni a termálfürdő adottságait, aki viszont a fellépők műsorát nézte, az sem unatkozott.

A községben megrendezésre kerülő CIVIL napra a hónap harmadik hétvégéjén került sor. A kórossal itt is felléptünk, és eltöltöttünk egy tartalmas délutánt és estét.

Hajdúszoboszlóra is elmentünk néhányan, az éves kezeléseket igénybe véve regenerálódásunk érdekében.

Az ezt követő hétvége már a Jászok Világtalálkozójáról szólt. Ez évben ennek a monumentális rendezvénynek Jászfényszaru adott otthont. Néhány taggal és természetesen a kórossal karöltve itt is képviseltettük magunkat, illetve községünket.

• A július sem maradt rendezvények nélkül. A 7-én Jászivány községben megrendezett Hármaskerületi kézi aratóversenyen részt vettünk arató és főző csapatainkkal, ahol nagyon szép eredményeknek örülhetünk.

Évek óta július hónapban látjuk vendégül a jánoshidai nyugdíjasokat strandpartira. Már kilenc órákor megérkeztek egy nagy busszal, a strand előtt találkozunk, mindenki megkapta a résztvevői szalagot, és mehetett fürdeni. A szorgos tagjaink nagy része a kultúrházban tevékenykedett, főzött, terített, előkészítette a terepet a vendégek fogadására. Alig múlt el dél, már éhesen, elfáradva jöttek a nyugdíjas barátaink az önkormányzat által biztosított mikrobusszal a rendezvényre. Ekkorra már megfőtt az ízletes székelykáposzta, és a köszöntők elhangzása után a közös ebéd elköltésére került sor. A finom házi sütemény, a kávé, az üdítő és egy-egy pohár jó bor is igazán jólesett a vendégeknek. A nap hangulatát Nyitrai István szintetizátor játéka és a közönség nótázgatásokba történő bekapcsolódása nagyban megemelte. Távozáskor megköszönték a vendéglátást, és az októberi viszontlátás reményében búcsúztunk el egymástól.

• Augusztus már a készülődés hónapja. Készülünk az új kenyér és államalapításunk ünnepére és az elszármazottakkal való találkozóra. Augusztus 20. ün-

nepsége már hetedik alkalommal a Tájháznál került megrendezésre a Faluvédők és Szépítők Egyesületével közös rendezésben. A lakosság szép számmal megjelent a nagy meleg ellenére. Az Abonyi táncsoport fergeteges előadása megemelte a rendezvény színvonalát. A felszolgált zsíros kenyér, kemencés lángos, pálinka, ásványvíz, fröccs és szörp is jócskán fogyott. Kaptunk a községben működő közmunkásoktól paradijsomot és paprikát, valamint céklát az általuk megtermelt terményekből. Egyesületünkben nyolc asszony összefogott, és ezt közösen befőztük későbbi rendezvényeinkhez és a Bogácsi kiránduláshoz. A savanyúság alapanyagát is biztosították számunkra, amit szintén egyesületünk szorgalmas tagjai készítettek el a találkozóra.

• Ez évben is a legnagyobb rendezvény az elszármazottak találkozója volt. Mintegy száz fővel jelentkeztek a találkozóra. Szép számmal meg is jelentek, és az egyesületünk tagjaival és a meghívott vendégekkel együtt száznyolcvan fő részére terítettünk meg a művelődési ház nagytermében. A megjelentek nagy örömmel üdvözölték egymást. Voltak, akik már több évtizede nem találkoztak, így annál kedvesebb és meghatóbb volt az egymásra találás.

Ez alkalommal is, mint már néhányszor, képzőművészeti kiállítást rendeztek az önkormányzat nagytermében. Bajor Imre Boldog BT-s barátunk kisplasztikái, szobrai és rajzai kerültek kiállításra "Múltba nézek" címmel. A kiállítást Farkas Edit, a Jászberényi Hamza Múzeum igazgatója nyitotta meg. A kiállítás október közepéig lesz megtekinthető munkaidő alatt.

A megnyitó és a himnusz elhangzása után köszöntőt mondott Szűcs Lajos polgármester úr és Veliczky Józsefné, az Elszármazottak Baráti Társaságának elnöke. Mindketten méltatták a két egyesület közötti együttműködést és szoros összefogást, kiemelve ezt az évenként megtartásra kerülő rendezvényt. Ezt követően sor került a születésnaposok felköszöntésére.

Elszármazottak találkozója a 70. születésnaposok

Ünnepeltjeink névsora:

Sugár Ferencné	Koncsek Aranka	100 éves	BoldogBt tagja
Nagy Kálmánné	Pócz Margit	98 éves	BoldogBt tagja
Bohács Jánosné	Üveges Lenke	90 éves	BoldogBt tagja
Kerepesi Pálné	Zrupkó Etelka	90 éves	Ezüstkor tagja
Filkus Jánosné	Marton Ilona	85 éves	BoldogBt tagja
Orosz Sándorné	Kis Terézia	80 éves	BoldogBt tagja
Esze Anmbrusné	Tábi Irén	85 éves	BoldogBt tagja
Krasznai András		85 éves	BoldogBt tagja
Pifkó Jánosné	Faragó Mária	85 éves	BoldogBt tagja
Tóth Antalné	Bayer Ilona	80 éves	BoldogBt tagja
Sas Béláné	Bús Ilona	80 éves	BoldogBt tagja
Krasznai Lajos		80 éves	BoldogBt tagja
Bíró Antalné	Marton Veronika	80 éves	BoldogBt tagja
Markót Pálné	Bazsó Erzsébet	80 éves	BoldogBt tagja
Sass Lajosné	Kis Erzsébet	80 éves	Ezüstkor tagja
Nagy Gyuláné	Jedlicska Rozália	80 éves	Ezüstkor tagja
Berkó Sándor		80 éves	Ezüstkor tagja
Horti Sándor		70 éves	BoldogBt tagja
Kövé Lászlóné dr.	dr. Nagy Erzsébet	70 éves	BoldogBt tagja
Gaál Pál		70 éves	BoldogBt tagja
Ruis Jánosné	Baranyi Margit	70 éves	BoldogBt tagja
Gábor Sándorné	Sebestyén Mária	70 éves	BoldogBt tagja
Becze Ákosné	Barth Éva-Mária	70 éves	BoldogBt tagja
Szaszko Sándor		70 éves	BoldogBt tagja
Metzger Ferencné	Kocsis Klára	70 éves	BoldogBt tagja
Bajor Imre		70 éves	BoldogBt tagja
Bujdosó Antalné	Sándor Erzsébet	70 éves	BoldogBt tagja
Puskás Istvánné	Józsa Éva	70 éves	BoldogBt tagja
Neisz Józsefné	Bata Julianna	70 éves	BoldogBt tagja
Kövé Gyuláné	Kökény Terézia	60 éves	BoldogBt tagja
Kocsis Imre		60 éves	BoldogBt tagja
Bíró Edit		50 éves	BoldogBt tagja
Kövé Attila		40 éves	BoldogBt tagja
Elek Erzsébet		40 éves	Ezüstkor tagja

A kerek évfordulásaink ez évben is szép számmal voltak. Azt, hogy 100 évest köszöntsünk, még először fordult elő.

Minden ünnepeltnek nagyon boldog születésnapot és nagyon jó egészséget kívánunk, hogy még többször el tudjanak jönni a találkozóra.

Mondhatom, ünnepeltjeink jól megkönnyezték a köszöntést, és remegő ajkakkal fújták el a születésnap tortán lévő gyertyákat. Ekkorra már az idő jól elmúlt, a vendégsereg meg is éhezett, így jólesett a finom jász birkapörkölt, melyet Káposztás István és Tóth László főztek bográcsban, a szorgos asszonyaink pedig feltálalták. A születésnap torták felkínálására a finom házi süteményekkel együtt került sor.

Köszönjük a közreműködést, a segítséget, természetesen az anyagi és természetbeni felajánlásokat, amelyek hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

Ezután a kávé elfogyasztására került sor, majd a tombolahúzásra. Aki nyert, az örült, de aki nem, az sem szomorkodott, mert úgy érezte, hogy ezzel járult hozzá a nap sikeréhez. A rendezvényhez a nagyon kellemes halk zenét Nyitrai István, egyesületünk tagja szolgáltatta, szintetizátorán. Már délutánba hajlott az idő, kezdtek elszállingózni vendégeink, de búcsúzáskor mindenki úgy vált el, hogy jövőre ugyanitt, ugyanígy veletek. Reméljük, így is lesz. Mi mindent megteszünk, ehhez azonban Veliczky Éva munkájára is nagy szükség lesz. Az eddigieket is nagyon köszönjük.

A viszontlátás reményében, mindenkinek jó egészséget kívánok.

*Orczi Imréné
egyesületi titkár*

KIÁLLÍTÁS

2018. augusztus 25-én a község háza házasságkötő termében *Múltba nézek* címmel megnyílt Bajor Imre ceglédi alkotó, a BOLDOGBT Egyesület tagjának kiállítása. Bajor Imre a korábbi alkotásaiból, szobrokból, rajzokból, festményekből, domborművekből tett közzé válogatást, és azokból a művekből, melyek boldogházi emlékeit, kötődéseit örökítik meg. A kiállítást Farkas Edit, a Hamza Múzeum igazgatónöje nyitotta meg nagyszámú érdeklődő jelenlétében.

A kiállítás megtekinthető 2018. október 8-ig munkanapokon 8-16 óráig.

Farkas Edit, Bajor Imre és Veliczky Ilona a megnyitón

Faluszépítők hírei

A Faluvédő és Szépítő Egyesület és az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete immár hetedik alkalommal hívta meg a kedves lakosságot a jászboldogházi Tájházba államalapításunk és az új kenyér ünnepére. Az idén rendhagyó módon, augusztus 19-én tartottuk meg az ünnepséget.

Hagyományaink szerint a *kisbíró* köszöntőjével kezdődött az ünnepi műsor, majd a *Csillagvirág Kórus*-sal közösen elénekeltük a himnuszt. A faluszépítők köszöntőjében elhangzott, hogy a 2006-ban létrehozott Tájház egyre szépül, fejlődik, főként a környezete, hiszen az épület felújítására nagyon sok pénz kellene. 2013-ban egyesületünk kezdeményezésére a lakosság anyagi segítségével, példás összefogással felépült a falu kemencéje, ma is itt sült a kemencés lángos, 2015-ben térkö került a kemence és a pajta elé. Tavaly újabb színfolttal gazdagodott a Tájház. A nyugdíjasok és a faluszépítők egyesülete régóta szerette volna felújítani a Tájház kerítését, de nem volt hozzá elég pénz. Gyűjtést kezdeményeztünk. A helyi lakosság, a Boldogházáról elszármazott barátaink és az Önkormányzat jelentős anyagi és fizikai támogatásával, valamint a

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Szűcs Lajos polgármester úr köszöntője

helyi mesteremberek *társadalmi munkában* végzett fizikai segítségével felépült az új kerítés.

A kőműves munka irányítását, a pillérek felépítését *Kövér Attila* helyi lakos végezte, a kis- és nagykapu vasszerkezetének precíz elkészítését pedig *Rácz Béla* helyi vállalkozónak és munkatársainak köszönhetjük. A kerítésre egy szép tábla került, ami a tájház múltját, jelenét a dolgozó boldogházi emberek mindennapjait mutatja be sok fotóval. A grafikát *Gerhát Károly* készítette,

a szöveges részt *Papp Izabella* egyesületi társunk fogalmazta meg, aki az idei civil napon *Jászboldogháza Díszpolgára* kitüntetést kapott. Az igényesen elkészített táblát *Darók István* kiváló asztalos mesternek köszönhetjük, akit az ünnepi műsor során más oldaláról is megismerhetünk. Az idén folytatódott a felújítás, a kemence új kabátot kapott, tavaly a sütőfelület átalakítása, idén pedig külsejének felújítása történt meg. A precíz munkát *Takács László* végezte, akinek kö-

szönhetően már jól használható a kemence, öröm benne fűteni és sütni.

A visszatekintés után *Szűcs Lajos polgármester úr* köszöntötte a jelenlévőket. Az államalapításról, az új kenyér ünnepéről elmondott gondolatai mellett kiemelte a településen működő egyesületek szorgalmát, lelkesedését, összetartását.

Ezt követően *Orczi Imréné*, az Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesületének titkára mondta el gondolatait, majd *Nagy Albert* emeritus jászkapitány úr megszegte a reggeli szentmisén felszentelt új kenyeret, közben a jelenlévők közösen elmondták a Miatyánkot. Az új kenyér körbekínálását követően egy verset hallhattunk *Kövér Csenge* előadásában, aki családjával együtt a hagyományörzésnek is nagy tisztelője és művelője. Csenge a jászberényi Viganó Alapfokú Művészeti Iskola néptáncos növendéke, lehetséges, hogy egyszer a Jászság Népi Együttessége tagja lesz.

A szép vers után a *Csillagvirág kórus* két népdalcsoportot adott elő, amit népi hangszerek, citera és köcsögduda tett még hangulatosabbá.

A következő percekben népdalcsoportot hallhattunk *Gosztonyi Dóra Viola* előadásában, aki Porteleken lakik, és az idén fejezte be általános iskolai tanulmányait Jászboldogházán. Dóri az idén a „*Tiszán innen, Dunán túl*” országos népdaléneklési versenyen ezüst minősítést ért el - amihez ezúton is szeretettel gratulálunk. Dóri nem csak éneklésben jeleskedik, hanem táncstudásban is, ő is a jászberényi Viganó Alapfokú Művészeti Iskola néptáncos növendéke.

A szép előadás után ismét a Tájházzal esett szó. Idén megszépült a pajta is, új burkolatával és az ajtók, ablakok lefestésével méltó helyet ad a kiállításoknak. Sok új adománnyal gyarapszik a Tájház. Amit kapunk, szeretettel elfogadjuk, és nem csak betesszük a szekrénybe, hanem igyekszünk bemutatni. Az ünnepi műsor után a lakosoktól kapott kézimunkákból készült kiállítást nézhették meg a kedves jelenlé-

vők. Ezúton is köszönjük a felajánlásokat, és köszönjük az Önkormányzat mindenkorai támogatását, amivel segít elérhetővé tenni a Tájházat.

Az ünnepi műsor kezdetén említést tettünk arról, hogy *Darók István* derék asztalos mesterünk másik oldaláról is be fog mutatkozni. Nos, így is történt. *Darók István* a *Hagyományörző Abonyi Néptánc Együttes* oszlopos tagja, akik nagyszerű előadással örvendeztették meg az ünneplő közönséget. Az együttes 2012 februárjában alakult amatőr táncosokból.

Vezetője és koreográfusa *Barati László*. Céljuk a hagyományörzés és a népi kultúra minél szélesebb körű megismertetése. Az együttes bemutatkozására 2012 augusztusában került sor, és azóta számos fellépésen és egy jubileumi műsoron is túl vannak. 2013 szeptemberében egy gyermekcsoportot is elindítottak, akikkel közösen készült egy szatmári koreográfia is. A felnőtt együttes repertoárja erdélyi, szatmári, rábaközi, somogyi, kalotaszegi és lőrincrévi táncokból áll. Az ünnepségen szatmári és erdélyi táncokat adtak elő, amit a népes közönség nagy tapsal és sok szeretettel fogadott.

Amíg a táncsoport rövid pihenőt tartott, *Gerhát Bianka* 5. osztályos tanuló hangszeres előadásának tapsolhattak a jelenlévők. *Bianka* klasszikus zenét tanul, alt furulyán játszik, a helyi alapfokú művészeti iskola rézfúvós tanszakán most végezte a második évfolyamot jeles eredménnyel. Gratulálunk a szép eredményhez, és további sikereket kívánunk. *Bianka* nagyszerű előadása után ismét a táncosoké volt a terep. Ezúton is köszönjük a *Hagyományörző Abonyi Néptánc Együttes* fergeteges produkcióját. Köszönjük, hogy elfogadták meghívásunkat, és bízunk benne, hogy a jövőben is köszönthetjük őket Jászboldogházán.

Nagy öröm volt számunkra, hogy igen sokan látogattak el a Tájházba augusztus 19. vasárnap délutánján. Köszönjük minden szereplőnek a

fellépést, segítőkönk önzetlen munkáját, a faluszépítő társaim és a nyugdíjas egyesületi tagok munkáját, az Önkormányzat támogatását, a közmunkások segítségét, a felajánlásokat.

Köszönjük a kézműveseinknek, hogy eljöttek, és gazdagították az ünnep programját.

A kézműves vásárban mindig lehetőség nyílik egy kis emlék vásárlására. *Bata János és kedves felesége*, sajátkészítésű seprűt árult, melyek gyorsan gazdára találtak, *Juhászné Terike* égetett cukorkáinak is nagy sikere volt, *Bujtárné Grósz Renáta* és családja kreatív ajándéktárgyakkal gazdagította a kézműves kirakodást, nagy sikere volt a boldogházi fotókkal díszített gyertyáknak, hűtőmágneseeknek.

A szerencsehozó malacperselyt ez alkalommal is kihelyeztük, köszönjük a támogatást, amit a Tájház további fejlesztésére fordítunk.

Az ünnepség után megvendégeltük a kedves jelenlévőket. Zsíros kenyeret, kemencében sült lángost kínáltunk, amit *Orczi Imréné*, *Sass Elekné*, *Matók Dezsőné*, *Sziliczei Zoltánné*, *Zámbori Gyuláné és Tóth Mihályné* dagasztott és süttött. *Kőhidi Gyuri bácsi* gondoskodott a kemence fűtéséről. Köszönet munkájukért. Kínáltunk fröccsöt és szörpöt is, a fröccshöz a jófajta bort az Önkormányzat ajánlotta fel, köszönjük. Borral és pálinkával támogatta rendezvényünket *Nagy László* helyi vállalkozó, hálásan köszönjük. Finom cseresznyepálinkát, likőrt kaptunk *Papp Izabellától* és *Tóth Mihály* családjától, akik épp aznap ünnepelték 40. éves házassági évfordulójukat. Gratulálunk hozzá. Köszönjük a pálinka felajánlását *Kohári Istvánnak* is.

A rendezvényhez a zenét *Szóllósi Béla* szolgáltatta, köszönjük neki.

Ez alkalommal is sokan megtekintették a Tájház belső tereit, és örömmel fedezték fel a gyermekkoruk, fiatalságuk emlékét őrző berendezési tárgyakat, használati eszközöket. A pajtában rendezett kézimunka kiállításnak is sok látogatója volt.

Fotó: Babinyecz J.

A jó hangulat, a szívből jövő nótázás, vígasság, estébe nyúlóan folytatódott. Bízunk benne, hogy aki eljött, jól érezte magát, szép élményekkel tért haza. Az ünnepi nap emlékére közös fotó is készült Babinyecz János, mindenkori fotósunk jóvoltából. Köszönjük a munkáját. Az ünnepségen készült sok szép fotó megte-

kinthető Jászboldogháza honlapján, ajánlom szíves figyelmükbe. Köszönjük mindenkinek, aki eljött, akikkel együtt ünnepelhettünk. Várjuk Önöket jövőre is.

Az Ezüstkori Nyugdíjas Egyesület és a Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében

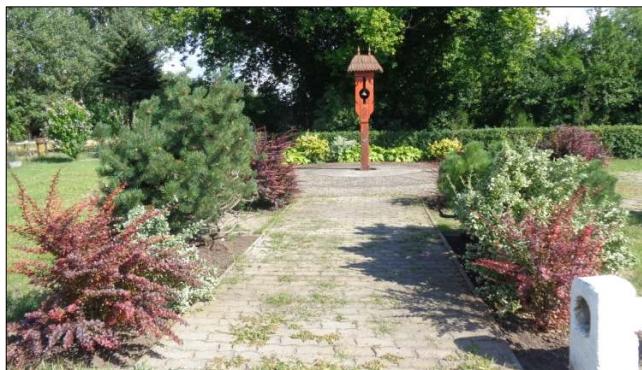
Szűcs Gergelyné

Faluszépítők képes hírei

A 2018. júliusi Boldogházi Hírekben beszámoltunk róla, hogy közttereink többségét egyesületünk gondozza. Igazán rendezett a nemrég felújított orvosi rendelő, az egészségház környéke is Kispálné Baranyi Arankának, Eszes Jánosné Terikének és Tóth Lászlóné Erzsikének köszönhetően. A virágok beültetését, locsolását, kapálását, a száraz virágok lemetszését is ők végzik.

A Balázs boltnál lévő Öreg fa alatti virágágyás kapálását, locsolását Tóth Éva egyesületi társunk vállalta. Külön kiemelném, hogy Évike fiai a Kossuth Lajos utca elején lévő utcablak, a Szép utca tábla locsolásába is besegítettek. Köszönet érte.

A vasúti átjárónál lévő harangláb néven ismert szép teret Matók Pálné Magdi, és Berkó Fejes Györgyi szépíti, gondozza. Ez a park egyik legszebb színfoltja településünknek.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnök

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elűsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Leblanc Zsoltné

1973-ban kerültem a jászboldogházi Általános Iskolához. Ugyanabban az évben még három kollégám is ott kezdte az 1973-74-es tanévet, Kalla Andrásné, Bálint Józsefné, Puskás István /egy kicsit később/. Már ott tanított akkor a szintén jászberényi Horti Józsefné /Herczeg Ildikó/. Jó közösség volt. Minden reggel együtt utaztunk a 6 órás vonattal, sokat nevtünk, jól telt az utazás, pedig mindig álmosak voltunk.

Mikor megérkeztünk Boldogházára, első utunk Menyhárt Józsi bácsi hentesüzletébe vezetett, megvettük a reggeli ennivalót, friss kenyeret, szalonnát, nagyon finom tepertőt, kolbászt. Annyi finomság volt az üzletben, hogy lehetett belőle terülj-terülj asztalkámat csinálni.

A nevelőiben megreggeliztünk, és vártuk a boldogházi kollégákat. Fél nyolckor mindenki megérkezett, és kezdődött a tanítás.

Én alsó tagozatban 3. és 4. osztályt tanítottam, de mellette testnevelést is a felső tagozatban. Mivel tornaterem nem volt, így egy osztályterem volt kialakítva erre a célra.

Minden évben tanév végén egy közös tornagyakorlatot kellett az iskolának bemutatni a faluban a sportpályán. Erre is sokat gyakoroltunk, amelyhez zenei kíséret is kellett. Mikor Puskás István ott volt, akkor ő csinálta,

alkotta a zenei aláfestést. Bizony sokat dolgozott vele, mikorra minden összeállt. Örültünk, hogy sikere volt a bemutatónak.

1975-ben Bálint Józsefné állást kapott Jászberényben a Bercsényi Miklós Általános Iskolában. A következő évben pedig szólt nekem, volna-e kedvem átjönni ebbe az iskolába, mert lett egy üres állás. Én örömmel jöttem, mert az iskola szomszédságában laktam, a lányom 4 éves volt, és alig vártam, hogy több időt tudjak vele tölteni.

Az 1976-77-es tanévet már Jászberényben kezdtem, és nyugdíjazásomig itt töltöttem 27 évet.

Szívesen emlékszem vissza a boldogházi évekre. Még emlékszem a régi kollégákra: Bazsó Ernőre, feleségére, Erzsikére, a Menyhárt házaspárra, Gremannéra, Berkóné Etelkára, Kocza Mihálynéra. Menyhártné Marikával szoktam találkozni, mivel ő is Jászberényben lakik.

Örülök, hogy telefonon megkerestek, szívesen írtam le az ott töltött éveim élményét.

Kívánok mindenkinek jó egészséget, kitartást, sok türelmet és szorgalmas, jó gyerekeket!

Üdvözlettel:

Leblanc Zsoltné

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

**Néhány nappal az ezelőtt megkezdődött az új tanév.
Milyen érzéseket ébreszt benned az iskolakezdés?**

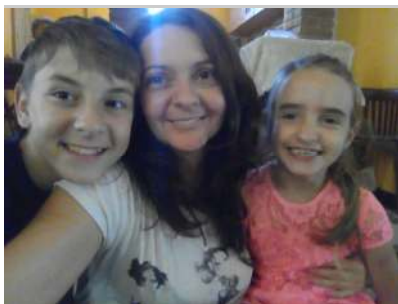

Az új tanév kezdése különösen izgalmas számomra, hiszen utolsó évemet kezdem a Lehel Vezér Gimnáziumban. Éppen ezért némi félelem is van bennem. Rengeteg feladat, program, fontos döntés vár rám. Szalagavató, felvételi jelentkezés, ballagás és a legfontosabb, az érettségi. Minden erőmmel az előttem álló feladatokra összpontosítok, mivel sok minden ezen a pár hónapban múlik. Bízom benne, hogy kellő kitartással elérem céljaimat.

Szabó Dorottya

Mint mások számára, számomra is sok érzelmű fűződik az iskolakezdéshez. Egyrészt izgatott vagyok, hogy milyen új kihívások elé állít az új tanév. Várom azt is, hogy találkozhatok rég nem látott osztálytársaimmal, és közös erővel küzdhessek le az új év nehézségeit. Másrészt csalódott is vagyok, hiszen a nyár, amely minden diák számára olyan kedves, véget ér. Véget érnek a nyaralások, strandolások és az egész napos pihenés. Ám ezeket kárpótolja az idő, amit a barátaimmal együtt tölthetek. Közös felkészülés a tanulmányi versenyekre és az osztálykirándulások. Továbbá a tudás gyarapodása, mely közelebb juttat minket céljaink eléréséhez.

Szőrös Boglárka

Tanévkezdéskor izgalom fogja el a gyermeket és a szülőt egyaránt. Vannak, akik várják az iskolakezdést, másokat azonban lehangol, hogy megint jön a korán kelés, tanulás. Nagyobbik gyermekem Zolika, már 7. osztályba lép, neki talán már nem jelent különösebb kihívást az első nap, hiszen már jól ismert környezet fogadja, és élmény lesz találkozni a barátokkal, osztálytársakkal. Vissza kell azonban zökkenni a hétköznapi szorgos forgatagába, de hiszem, hogy ezen az akadályon mihamarabb átlendülünk. Norina, aki tegnap még az óvoda kedves kis csoportszobáiban játszadozott, ma holnap az első csengőszó hangjait figyeli. Lelkesedés, kíváncsiság, izgalom kavargat kicsi szívében, hisz egy számára új, ismeretlen „világ” várja. Nagy örömmel vásároltuk az iskolakezdéshez szükséges taneszközöket, eszközöket, felszereléseket.

Óriási segítség, hogy a tankönyveknek az idén sem volt anyagi vonzata. Munkámból adódóan, sajnos nem minden délutánt tudunk együtt tölteni, de nagy támaszt nyújt számomra férjem és anyósom.

Az idei évre kívánok minden diáknak élményekben gazdag tanévet, a pedagógusoknak pedig kellemes, maradandó emlékeket!

Sas Zoltánné (Kormos Szilvia)

Becsöngetés. Mindannyian megtapasztaltuk már az ezzel járó izgalmakat, az új tanév, új kezdet kínálta lehetőségeket. Ilyenkor mindig új tervek, fogadalmak születnek. Rengeteg munka áll a gyermek és pedagógus előtt, hiszen az elképzelések csak akkor válnak valóra, ha keményen megdolgozunk érte.

A temérdek feladat számos kihívást rejt magában. Ahhoz, hogy ezeknek eleget tudjunk tenni, és ne teherként, hanem lehetőségként és örömteli tevékenységként tekintünk rá, nagy segítséget jelent a család, a barátok, a közös tevékenységek, programok.

Kívánom valamennyi iskolakezdőnek, hogy a mindennapok terhei mellett tudjanak elég időt szánni egymásra, a társaikra. Tudjanak örülni egymásnak, ha kell, segítsék egymást, és tapasztalják meg a közösségben/közösségért végzett munka örömeit.

Szűcsné Kövér Szilvia

Számomra az idei új tanévkezdés nem olyan, mint a tavalyi. Idén Anna lányom már a 2. évet kezdi a középiskolában. Így már nem olyan nagy az újdonság. Természetesen mindig aggodom, hogy hogy fog tanulni. A gimnáziumi 4 év folyamatosan a továbbtanulásról szól, hogy mi lesz majd, ha „nagy lesz”. De sajnos emellett nem feledhetjük az anyagiakat sem, hogy ez a tanév is mennyibe fog kerülni. Egyedülálló anyaként ez is fontos számomra. De természetesen ezt a háttérrel, ha törik, ha szakad biztosítjuk gyermekünknek. Az a fontos, hogy tanuljon, és vigye valamire, hogy jó élete legyen.

Bajor Edit

Már várom a 7. osztályt, hogy találkozhatok a barátaimmal, osztálytársaimmal. Várom persze a tanulást is, mert szeretek új tanulmányokkal gazdagodni és írni a szép füzetekbe a szebbnél szebb tollakkal-ceruzákkal. Kíváncsi vagyok az újított dolgokra, mint például a műfüves pályára, a tornaterem és az iskola belsejére, valamint a külsejére. Lesz pár új tantárgy (biológia, földrajz, fizika, kémia), amikből remélhetőleg jó jegyeket tudok majd szerezni. Örömet kelt bennem a tanévkezdés, de egyben szomorúságot is, mert vége a nyárnak és az egész napos pihenésnek.

Deák Csege

Osztálytalálkozók

Iskolába jártunk 1985-1993

25 éves osztálytalálkozóra gyűltünk össze mi, 1993-ban végzett tanulók. Az összejövetelt a boldogházi strandon tartottuk meg, ide vártuk az egykori osztálytársakat. A találkozót családosra terveztük, gondolva a kisgyermekes szülőkre, így a gyerekek tudták élvezni a strandolást, a közös játékot, mi felnőttek pedig tudtunk egymásnak örülni és beszélgetni. Sajnos, csak az osztály fele tudott eljönni, de ez a maroknyi ember nagyon jól érezte magát. Megbeszéltük, kivel mi történt az utóbbi 5-10 évben. Beszéltünk vidám eseményekről és a nehézségekről is, és természetesen a tanárainkról is. Úgy éreztem, hogy ezek az emberek, akik eljöttek, aznap este valóban kíváncsiak voltak a másokra, hiszen a ba-

ráságok, az élmények felidézése, és az, hogy együtt nőttünk ki az óvodából és az iskolából, örökre összekötnek bennünket.

Berczeli Ildikó

30 éves osztálytalálkozó

Augusztus 18-án nagy izgalommal vártuk, hogy 30 év után újra találkozzunk egykori általános iskolai osztálytársainkkal és Kissné Csordás Erzsébettel, aki elsőben, valamint Konkoly Bélánéval, aki negyedik osztálytól volt osztályfőnökünk.

Mindenki izgatott várakozással érkezett az iskolához, azt latolgatva, vajon megismerjük egymást, hiszen van, akivel 25 éve nem találkoztunk. A szívélyes és örömteli üdvözlések után alkalmunk volt megnézni a régi osztálytermünket, és végigjárni egykori iskolánkat.

Ezután sajnos kiscsapatunknak a temetőbe folytatódott az útja, mivel 4 évvel ezelőtt Kövér Detti súlyos betegség miatt itt hagyott bennünket. Könnyes szemmel, kedves emlékét szívünkben megőrizve álltunk meg egy percre a sírja előtt.

A kellemes és hangulatos este az iskolai ebédlőben folytatódott, ahol mindenki elmondta, mi történt vele ez alatt a 30 év alatt. Előkerültek a régi osztályképek, sőt még óvodás képek is, melyeken jókat nevettünk, hiszen jócskán megváltozott mindenki.

Elmondhatom a magam, valamint Lesták Edina és Kerekes Tóni nevében, akikkel együtt szerveztük meg a találkozót, hogy egy igazán fantasztikus este volt, és biztos, hogy nem várunk újabb 30 évet, hogy ismét találkozzunk. Köszönet kedves tanárainknak, hogy elfogadták a meghívásunkat, és érdeklődve hallgatták történeteinket, valamint egykori osztálytársainknak, hogy 17 főből 14-en időt szakítottak rá és eljöttek.

Pomaháziné Szécsi Anikó

35 éves osztálytalálkozó

Bergson francia filozófus a XIX. században fejtette ki gondolatait a kétféle, az objektív, órával mért és a szubjektív, megélt időről, amikor egy pillanatba sűrűsödik a jelen, a múlt és akár még a jövő is. 2018. augusztus 25-ének délutánján és estéjén tudományos háttérismeretek nélkül ezt éltük meg a nagy iskola ének termében tizenegyen a 35 évvel ezelőtt elballagottak közül. Egyszerre voltunk a jelenben („...de jól nézel ki...”; „...jé, te ilyen ősz vagy...?”; „semmit sem változtál...”), a múltban („Emlékszel, amikor Puskás tanár úr elaludt az órán?”; „Hogy is volt, amikor megszerez-

tük a matek dolgozat kérdéseit?” ; „Az a balatonszár-szói tábor, de jó volt!”....), sőt a jövőben is (mivel már is terveztük az újabb találkozást 1 év múlva, amikor közösen ünnepeljük meg 50. születésnapunkat). De nemcsak az időt, hanem a teret is legyőztük ezalatt a pár óra alatt, hiszen a beszámolókat alatt mindannyian ott voltunk a hűtőgépgyár irodájában, ahol egyikünk munkahelyváltáson tiptrodott, ott voltunk egy családi ház gyerekszobájában, ahol fontos vita zajlott egy 18 éves gyermek jövőjéről, ott az autóban Jászberény és Budapest között nap mint nap, hogy a gyerek időben odaérjen az edzésre, és ott ültünk egy kórházi ágyon is remegve várva egy műtéti eredményre. Sok-sok megható és mulattató pillanatot éltünk meg így együtt, és köz-

ben sajnáltuk a többi 20 osztálytársunkat, aki kimaradt ebből a felhőtlen együttlétből, ahol újra közösségnek, EGY OSZTÁLYNAK érezhettük magunkat, hiszen a ballagásokon oly gyakran énekelt Máté Péter slágernek csak az utolsó tagmondata igaz: „Egyszer véget ér a lázas ifjúság, egyszer elmúlnak a színes éjszakák, sajnos véget ér az álom, sajnos véget ér a nyár...” Igen, a nyár véget ért. De a színes éjszakák, az álom? Augusztus 25-e éjszakája azt mutatja, nem..., a színes éjszakák nem érnek véget. Jövőre veletek ugyanitt!

Gerőcs Márta

(Jászboldogházi Általános Iskola 1975-1983)

53 éves osztálytalálkozó

Az 50 éves osztálytalálkozónkon megbeszél-tük, hogy újabban 3 éves találkozókat tartunk, mert kevesen maradtunk. Osztályunkból 13 halott van sajnos. Így már csak 21-en maradtunk. A strandon sátorban tartottuk, 12-en jöttek el, két kísérő volt. Bográcsos gulyás volt az ebéd, nagyon jól éreztük magunkat. Csoportkép (névsor balról jobbra) lányok: Balogh Juci, Móczó Róza, Ilonka Erzsi, Józsa Mária, Bajor Magdi, Nyitrai Zsuzsa, Sárközi Saci. Fiúk (balról jobbra): Matók Pali, Kovács Jancsi, Simon Sanyi, Simon Feri, Gömöri Imre. Sajnáljuk hogy 9-en nem jöttek el.

Józsa Mária

Bemutatjuk községünk fiataljait

Általános iskolai tanulmányaim befejezése után, mint sokan mások, én se voltam egyszerű helyzetben, ha meghallottam azt a kérdést: „Mi leszel, ha nagy leszel?”. Sok gondolkodás után, úgy érzem, jó döntést hoztam, amikor a Pálffy Vízügyi Tagintézmény tanulója lettem. 2016-ban sikeres érettségi után, 2017-ben már vegyész technikusként mondhattam magam. A technikus évfolyamon sok tapasztalatot szerezhettünk gyakorlataink során, amiket a szolnoki Vegyiművekben, valamint a budapesti Richter Gedeon Nyrt.-nél tölthettünk el.

A technikus elvégzése után nem egészen tudtam, merre tovább, így a munka mellett döntöttem. Több cégtől is érdeklődtek utánunk, így 2017 júliusától egy újonnan épült gumialapanyag gyártó üzemben dolgozom, ami 2018 januárjától már önálló Rubber-Mixing Kft.

Pomaházi Gábor

néven fut. Első munkaköröm az alapanyagok kimérését tette ki, de a későbbiekben már a szakmához közelebb álló labor technikus mun-

kakört töltöttem be. Több mint egy éve vagyok a cégnél, de a közeljövőben már műszakvezetői munkakört fogok betölteni. Nagyon jó érzéssel tölt el, hogy ilyen fiatalon ilyen pozícióba kerülhetek.

Szabadidőmben a legnagyobb kikapcsolódás számomra a sport, azon belül is a labdarúgás, amit már egész kicsi korom óta űzök. Több mint 10 éve a Jászboldogházi SE játékosának mondhatom magam, de az utóbbi években már az utánpótlás neveléssel is foglalkozom. Nagyszerű érzés, hogy az elért eredményeikben már az én kezem munkája is benne van. Bízom benne, hogy egy jó kis csapatot fogunk összecsiszolni, akiknek a korlát mellett szurkolhat a kis falunk apraja-nagyja.

Pomaházi Gábor

Évindítás óvodánkban

Elröppent a nyár, a „Mesevár” ismét megtelt gyermekzsivajjal. Az idén 8 nagycsoportos kisgyermektől búcsúztunk, akik nagy izgalommal és várakozással készültek az iskolára. Nagyon jó tanévkezdést, szorgalmat, figyelmet, kitartást kívánunk nekik. Érezzék jól magukat az első osztályban!

Óvodánkban a nyár folyamán kialakítottunk egy fejlesztő szobát a mosdó melletti tárolóból, amit szükség szerint egészségügyi (orvosi) elkülönítőnek is tudunk használni, valamint átfestésre került a kerítés.

Nagy öröm számunkra, hogy 18 új kisgyermeket íratnak be a 2018-2019-es nevelési évre.

Ez azt jelenti, hogy szépen gyarapodunk, és reméljük, hogy hamarosan elérjük a 2 csoportra maximalizált létszámot (50 főt).

A nyári szünet után élményekkel telve érkeztek meg a régi ovisok, várva a találkozást társaikkal és az óvónénikkal. Szeptember elején a Vuk csoportban 22 kisgyermek, a Maci csoportban 19 kisgyermek kezdte meg az óvodát, de az őszi folyamán még 4-en, tavasszal pedig 2-en érkeznek a macikákhoz.

Óvodánk dolgozói körében változás történt. Cseke Izabella Mónika óvodapedagógus másik településre ment dolgozni. Helyette áprilistól meghatározott időre pedagógiai asszisztensként Berkó Fejes Györgyi segíti munkánkat, erősíti kis kollektívánkat. 2018. szeptember 1-től új óvodapedagógust alkalmazunk Klinkó Andrea személyében. Andika lelkesen kezdte meg a munkát. Örömmel jött óvodánkba, és mi is szeretettel fogadtuk. Esztétikus környezetben tudjuk fogadni a gyermekeket. Óvodánk udvara, a csoportszobák felszereltsége megfelelő, a gyermekeknek lehetőségük van a legváltozato-

sabb tevékenységekre, a felszabadult játékra, mozgásra.

Nevelőmunkánk során gondot fordítunk arra, hogy a gyermekeink megismerjék, becsüljék a szűkebb és tágabb környezetüket, a szülőföldhöz és családhöz való kötődést, hogy rá tudjanak csodálkozni a természetben és emberi környezetben megmutatkozó jóra és szépre, mindazok megbecsülésére. Fontosnak tartjuk az élményszerző sétákat, kihasználva a településünk adta lehetőségeket, a népszokások, népi hagyományok felidézését a jeles napokhoz kapcsolódóan.

A nevelési év folyamán az egyéb ünnepeink is kiemelkednek a mindennapi életünkől, az ünnep jellegének megfelelően készülünk rá.

Tervezünk kirándulásokat, színház- és könyvtárlátogatást. Továbbra is nagy hangsúlyt fektetünk a gyermekek anyanyelvi és mozgásfejlesztésére, a környezettudatosságra és egészséges táplálkozásra. A konyhán biztosított a változatos és egészséges étel, sok új ízzel ismerkednek meg a gyermekek, és minden nap van friss gyümölcs vagy zöldségféle a délelőtti folyamán.

Gyermekeinknek lehetőségük nyílik hitoktatásra, néptáncra, valamint football edzésre.

A szülők betekinhetnek óvodánk életébe, és aktív részesei lehetnek programjainknak. Törekszünk a jó kapcsolat ápolására. Kérjük a szülőket, hogy legyenek továbbra is partnerek, együttműködők a gyermekek nevelésében. Szeretettel várunk mindenkit rendezvényeinkre.

Sósné Baráth Erika
intézményvezető

Gyermekirodalom ajánló ovikezdshez

Janikowszky Éva: Már óvodás vagyok
Szepe Mária: Pöttyös Panna az óvodában
Bodó Béla: Brumi kalandjai
Kormos István: Mesék Vackorról
Csoda az óvodában: 24 magyar író 31 új meséje
Bartos Erika: Bogyó és Babóca az óvodában
Bartos Erika: Bogyó és Babóca beteg
Anna és Peti: Irány az óvoda
Zsákbamacska: Versek óvodásoknak
Devecsery László: Kisbuksi az óvodában
Vadadi Adrienn: Leszel a barátom?

Finny Petra: Az ovi-ügy
Móna Manó mesék
SzóKiMondóka játéksomag

**A Mesevár Óvoda Szülői Közössége 2018. 08. 24-én hulladékgyűjtést szervezett.
Nagyon szépen köszönjük a község lakosságának a felajánlott hulladékot,
a gyűjtésben részt vevő szülőknek, gyerekeknek a lelkes segítő munkát!
Az óvoda szülői szervezetének vezetői és az óvoda dolgozói**

A mamától való elszakadás

Bizonyára rengeteg kérdés kavarg a fejedben az óvodai beszoktatással kapcsolatban, ha ebben a témában olvasol. Lehet, hogy még csak 2 éves a gyereked és előrelátó módon, célirányosan haladsz a gyereknevelés területén vagy épp az óvodakezdés küszöbén állsz és tele vagy félelmekkel. Félelmeidet talán nem is fogalmaztad még meg, de bizonyos, hogy az óvodában kapod majd az első visszajelzést arról, hogyan teljesítettél eddig "szülősegből".

Az óvodai beszoktatás nem egyszerű feladat, de biztos állíthatom, hogy mindenkinek sikerül! Kinek rövidebb, kinek hosszabb idő alatt, de előbb-utóbb minden gyerek képes lesz rá.

Mit tehetsz azért, hogy örömforrás legyen az óvodai beszoktatás a családban és ne rémálom? Kezdd magaddal! Először is gondold végig, neked milyen élményeid vannak az óvodával kapcsolatban! Ne felejtse el, hogy ezek a tied és nem törvényszerű, hogy gyermeked is hasonlókat éljen át!

Kérdezd a nagyszülőket, hogyan viselték, amikor először hagytak ott egy- két órára az oviban téged és Te akkor hogyan reagáltál! Lehet, hogy gyereked hasonló habitusú, mint Te és akkor könnyebben tudsz a feltörő érzelmekre reagálni.

A gyerekeknek szuper antennái vannak arra, hogy érzelmeidet kimondott szavak nélkül is levegye. Minden gondolatod, érzelmed sugárzik rólad a mimikádból, a testtartásodból, a hanglejtéseden át. Mivel eddig szimbiozisan éltetek, minden bizonyonnyal első-sorban a Te valódi érzelmeid szerint fog reagálni az óvodakezdekő a kicsid! Ha valójában nehezedre esik elengedned őt magadtól, akkor hiába mondd, hogy nagyon jó lesz majd az oviban - ezt nem igazán fogja elhinni! Ha azt tapasztalja, hogy apa- anya arról beszél, hogy milyen jó is volt óvodásnak lenni, mennyi mindent csináltak ott, mesélnek az ovis barátokról, akkor pozitív izgalommal fogja várni a gyerek is az óvodakezdekést. Segíthet, ha előszeditek saját óvodáskori fényképeiteket és együtt nézegetve beszélgetek a feltörő emlékek mentén, az óvodáról. Ez legkésőbb

kezdődjön a tényleges beszoktatás előtt egy-két hónappal.

A beiratás az óvodába már sokkal előbb megtörténik. A törvényi előírásoknak megfelelően már a 3. életév betöltését megelőző tavasszal.

Vannak olyan gyerekek, akik nagyon könnyen maradnak az oviban, sőt he-tekig, akár hónapokig is jókedvűen, kíváncsian járnak óvodába, majd egy hosszabb betegség után vagy akár bármi ok nélkül ez megváltozik. Ha az óvó nénik sem találnak rá magyarázatot, akkor ez csak annyit jelent, hogy a kicsinek "most esett le", hogy ez egy végleges állapot és nem az ő akaratától függ. Készülj fel, ez sem egyszerűbb helyzet, mint az elején otthagyni egy síró gyereket az oviban. Hidd el, ha már nem lát, akkor a pedagógus képes könnyen megvigasztalni, hisz a könnyek elsősorban Neked szólnak! Minden családban megvan- nak a kicsik jól bevált játékmái, amit alkalmazni is fognak arra, hogy minél tovább maguk mellett tartsanak! Fogadd meg, hogy erős leszel, és soha ne menj vissza hozzá, ha már egyszer átadtad az óvó néninek! Ezzel csak az érzelmi válság tud mélyülni és nem fog segíteni a békés elválásban. Az óvó nénik lehet, hogy előbb fognak téged nyugtatni, mint a gyereket, hisz sok tapasztalattal a hátuk mögött jól ismerik a különböző gyermektípusokat, a gyermeki taktikákat. **Ha jó kapcsolatot alakítasz ki a pedagógusokkal, akkor biztos támaszkodhatsz szakmai tanácsaikra.** A nyílt kommunikáció jó példa lehet gyermeked számára is.

Mivel tudunk még segíteni?

Fontos cél, hogy gyermekünk képes legyen alapvető szükségletek megnevezésére, de legalább megmutatására.

Fontos, hogy tudjon és merjen bármiben segítséget kérni, még akkor is, ha a szóbeli kommunikációja még kialakulóban van.

Mindebben segíthet, ha együtt játszottok a **SzóKiMondóka** játékkal, mely tartalmazza a legfontosabb kifejezéseket, ami az alapszókinsz része gyermekeinknél. A **játékcsoomag** filmje segíteni fog az óvodai napirend megismerésében ugyanúgy, mint az érdek-

lődés felkeltésében a beszoktatás előtt.

Mivel elkötelezettek vagyunk az olvasás fontossága mellett, ajánlunk számodra még olyan olvasnivalókat, melyekkel könnyítheted az első elválás folyamatát.

Mai, modern gyerektörténetek és egy ma is aktuális:

Vadadi Adrienn: Leszel a barátom?

Finny Petra: Az ovi-ügy

Janikovszky Éva: Már óvodás vagyok

Hogyan tudjuk megkönnyíteni gyermekünk beilleszkedését az óvodába, alkalmazkodását a közösségi élet elvárásaihoz?

Például otthon is játszhatunk óvodás- sat! Minél több szokást valósítunk meg otthon az óvodai elvárásokból, gyermekünknek annál könnyebb lesz elsajátítani az újonnan megkívánt viselkedésformákat. Persze tegyük ezt úgy, hogy értelme is legyen - ha eddig bemehetett a nappaliba utcai cipőben, most ne vegye azért le, mert készülünk az óvodára. Próbáljunk meg nem elvenni tőle az új szokásokkal, hanem hozzáadni életéhez. Moshat kezét illatos szappannal, saját poharat kap a fogkeféjéhez, vagy már otthon is birtokba veheti a nevével ellátott óvodás zsákot, amiben majd a ruháit tartja odabent. **Ha elkezdünk egy napi rutint kialakítani, az is nagyban segíti az óvodához való hozzászokást. Szünet ellenére is felkelhetünk minden reggel, felöltözhethetünk akkor is, ha épp nincsen hova mennünk és kialakíthatjuk szokásainkat az étkezések, az esti lefekvés körül is.** A SzóKiMondókát is úgy alkottuk meg, hogy segítséget nyújtson ennek kialakításában. A különböző játékokat a dobozból elővehetitek a nap más-más szakában. Reggel az öltözés alatt meg lehet nézni a DVD-t, közben táncolni, énekelni és szinte észrevétlenül tanulunk a testrészekről, amelyeket ruhába is bújattunk a film alatt. Pihenésképpen játszhatunk a szókártyákkal, ki- mondjuk, tanuljuk a szavakat, vagy színre válogatjuk őket, vagy eljátszunk egy szituációt, amiben szerepelnek. Este pedig lefekvés előtt olvas-

suk közösen a könyvet, lapozzuk át a dobozban lévő szó-kártyákat, vagy ha új szót tanult aznap gyermekünk, készítünk abból kártyát a számára. Az időérzék egyébként a legkésőbb kialakuló készség gyermekkorban, ezért érdemes azt ilyen és hasonló feladatokkal segíteni. A SzóKiMondóka egy remek eszköz erre, de a minden napi szinten végrehajtható játék, vagy tevékenység is segítség lehet.

A rendszeres cselekvések tehát segítik a napi rutin kialakítását. Ez nem csak az óvodában fog jól jönni, hanem a hétvégék is barátságosabban telnek egy strukturáltabb idővel, valamint az egyes feladatok végrehajtása is gyorsabban megy, ha van egy kialakult rendje a dolgoknak.

És végül ne legyünk meglepődve, ha az óvó nénik elmondásából egy egészen új arcát ismerjük meg gyermekünknek. Ezt tapasztalatból mondom. Az én engedetlen, hisztis gyermekem hirtelen szabálytisztelővé és szabálykövetővé vált az óvodában, mert már nem az én figyelmem volt számára a fontos, hanem, hogy az óvó nénik elismerjék és szeressék - és ez határozta meg tetteit. A szülőin azt hittem, félreértés történt: nem az én gyerekemről beszélnek. Kitarítás és rutin - ez lehetne minden gyermeknevelési kézikönyv mottója. Azért ne feledkezzünk meg a mindennél fontosabb szeretetről és a humorról sem - mert ezek segítenek minket át a nehézségeken.

Készüljünk az óvodára - tippek, tanácsok, ötletek:

Itt kívánom megragadni az alkalmat, hogy elmondjam, hogy a SzóKiMondóka blogban többek között az otthon végezhető játékokról, játékos fejlesztő foglalkozásokról is írok, amelyeknek alapkövetelménye, hogy játék maradjon mindvégig. Nem lehet gyermekünk felé elvárás, hogy olyat csináljon, amire még nem képes. Ezt tartjuk be magunk és tartassuk be a körülöttük lévő emberekkel is. Különben a gyermekünkben kialakulhat egy hamis megfelelési kényszer, rossz önértékelés, félelem a szeretetmegvonástól.

Játék legyen tehát minden foglalkozás, aminek egy tétje van: érezzük jól magunkat közben!

3+1 tipp ovikezdeés előtt

1. Melyik a tiéd?

Ha az ovival még nem is tudtunk belülről megismerkedni, mi attól még felkészíthetjük a kicsiket lelkileg, és fizikailag is az óvodára. Erre jó alkalom, amikor teregetünk és megkérjük, hogy nevezze meg melyik ruhadarab kié a családból. A cél, hogy felismerje a saját ruháit. Ha ez már megy, esetleg meg is nevezheti őket, szoknya, póló, nadrág - ez fejleszti szókincsét és figyelmét, koncentrációs képességét is. Ne ijedjünk meg, ha ez a figyelem ilyenkor csak néhány perc - ez teljesen természetes. Majd magától fejlődik ez az életkor előrehaladtával.

2. Rajzoljuk le az óvodai jelünket!

Ha már tudjuk, mi lesz a kicsi jele az oviban, annak a felismerését, vagy akár a rajzolását is gyakorolhatjuk, de különös óvatossággal járjunk el ezen a területen, mert sokan majd csak az óvodai évek során tanulnak meg parancsolni ceruzás kezüknek. Esetleg lekövehetjük ujjával a megrajzolt jelet, vagy firkálhatunk a homokba - ez mind ügyesíti, fejleszti, és közben észrevétlenül készül az ovira is.

3. Vigasztaló tárgyak

Ezek a tárgyak kapaszkodót jelentenek gyermekünknek, érzelmi biztonságot adnak, hát fontos, hogy őt az új kör-

nyezetben is támogassák. Nyugodtan vigye be őket az oviba, ha fontos számára. Ha nehézkes mondjuk a takaró ideoda szállíthatása, akkor felezzük meg, vagy szerezzünk be.

Nyugodt környezet

A beszoktatás ideje alatt ne legyen más újdonság az életükben, ha egy mód van rá. Lehetőleg ne időzítsünk akkorra költözést, családban beálló változásokat, stb. Ugyanúgy, mint a szoptatásról való leszokáshoz, a zökkenőmentes beszokáshoz is állandóság és kiszámíthatóság szükséges.

Megyünk az oviba! – Mire és milyen szülői hozzáállásra van szükségünk?

Az újonnan óvodába készülő gyermekek anyukáiban valószínűleg egyre több kérdés fogalmazódik meg ezzel kapcsolatban: Mire van szükség az oviban? Milyen szülői hozzáállással segítünk a legtöbbet? Mit tegyünk az óvodás zsákba, mit adjunk be gyermekeink mellé, hogy jól érezze magát ott is?

Először is milyen szülői hozzáállásra van szükség? Az érdeklődés jó és fontos hozzáállás, de tartózkodjunk attól, hogy átadáskor, a gyermek feje fölött beszéljünk meg dolgokat, inkább kérdezzük meg, hogyan szeretnék az óvó nénik a kíváncsiságunk kielégíteni - mikor, hol és milyen formában. Soha ne kritizáljuk az óvó nénit, vagy az intézményt, vagy társait a gyermek előtt. Ebből következik, hogy más szülővel se osszuk meg ilyen irányú gondolatainkat öelőtte. Gondoljunk bele, hogy nekik be kell szokni egy számukra teljesen új világba, új szabályok, új emberek, és nem segíti őket, ha érzik, hogy mi abból valamit elutasítunk. Biztosan segíti a beilleszkedést, ha **támogatólag állunk az óvodához**. Megkérdezhetjük, hogy mit segíthetünk, hozhatunk-e valamit esetleg bentre. Például, ha beviszünk egy cserepes növényt otthonról, vagy szőnyeget - egyeztetve az óvó nénikkel persze - az remekül kifejezi a támogatásunkat.

Mire van még szükség? Biztosan kapunk a beszerzendő ruhákról, tárgyairól listát az intézménytől, de ezt egyrészt ki lehet egészíteni, másrészt, ha még nem kaptunk ilyet, az itt leírtak alapján már készülhetünk is rá előre.

- **Váltóruha:** fontos, hogy teljesen le tudja cserélni az öltözkését, ha az összekoszolódik. „Úgy jó a gyerek, ha koszos.” - tartja sok nagyszülő és vicc nélkül igaz: ha a gyermek koszosan jön haza, tudhatjuk, hogy jól érezte magát, átadta magát a környezete megismerésének anélkül, hogy határt szabott volna neki a tiszta ruha számára megfoghatatlan tilalma. Ezért ne a legszebb ruháját adjuk rá reggelente, csak olyat, amit mi sem sajnálunk, ha összekoszol. - Sírúhás, hideg téli napokon bőven elég bentre a harisnya fölé egy rövidnadrág, lányoknak kis szoknya, hogy ne öltöztessük túl a gyerkőcöket és ne legyen melegük odabent (úgyis egész nap szaladgálnak, kimelegednek).

- **A saját ágynemű, alvós állatkák:** szerencsés lehet, ha ott van vele. Biztonságot jelent a számára idegen környezetben a megszokott fogás, illat, amihez érzelmiileg is kötődik, kapcsolódik. - **Saját játék** csak akkor, ha érzelmi biztonságot ad és az alváshoz köthető. Különben irigységet szülhet, veszekedés forrása lehet.

*(internetes forrás: Vanóné Varga Judit-
köznevelési szakértő,
óvodapedagógus,
képességfejlesztő*

Tanévkezdés 2018

Alig zártuk le az előző tanévet, máris elkezdődik a következő, a 2018-2019-es tanév. A rövid nyári szünet alatt jelentős változások történtek intézményünkben. Ez két ágon futott. Egyrészt a Jászberényi Tankerületi Központ által az EFOP 4.1.3 pályázat keretében, melynek kapcsán közel 29 millió forint támogatással megújultak az iskolaépület folyosói, melyek új burkolatot kaptak, épült az udvaron egy műfüves pálya a régi pálya helyén, több tanterem új bútort kapott, a könyvtárba új polcok érkeznek, és számos új taneszközt, sporteszközt is kapunk.

Másrészt, az Önkormányzat Energetikai pályázata által újul meg mindkét iskolaépület kívülről. Radiátorcserékre és felújításokra került sor, új fűtési rendszer szolgálja az energiatakarékos működést. Az egy évvel ezelőtti tornacsarnoki felújítás után (akkor a vizesblokkok, öltözők újultak meg), most új tetőszerkezetet, új nyílászárókat és falrendszert kapott. Ezzel hosszú távra biztosított lesz a testnevelésórák zavartalansága. Az iskolaépületek külső megújulása még azzal bővült, hogy a kis iskola teljesen új nyílászárókat, ajtókat, ablakokat kapott. Ugyancsak minden épületben biztosítva van a mozgáskorlátozott feljárás, és mosdók használata.

Az udvar is megújul, hiszen térköves járdák készültek, készülnek az önkormányzat jóvoltából, és tervben van egy nagyobb fedett foglalkoztató kialakítása is, ami a Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány támogatásával kerül kialakításra. Ez a foglalkoztató alkalmas lesz egy-egy tanóra megtartására, vagy jó időben egyéb foglalkozások, játékok stb. helyszínéül is szolgálhat.

Úgy gondolom, nem kis öröm számomra mindezekről beszámolni a szülőknek, a település lakóinak, hiszen mindez, ami itt elkészül, a települést szolgálja.

Az összes beruházás befejezésének határideje október vége. Ezért ezt az alkalmat is megragadva kérek mindenkitől megértést, a tanévkezdés egy rövid ideig nem a megszokott környezetben indul. Arról biztosíthatok mindenkit, hogy a tanítás zavartalan lesz, a szünetekben és a napközis programokban kell alkalmazkodnunk a mostani körülményekhez. Ígéretet kaptunk, hogy fo-

lyamatosan kapjuk vissza az udvart, hogy minél előbb birtokba vehessük. Az épületekbe bejárásokról pontos információk a bejáratoknál vannak elhelyezve.

A 2018-2019-es tanév nemcsak azért lesz „rendhagyó”, hogy megújul a környezet, hanem abban is, hogy bevezetésre kerül az elektronikus napló. Ez azt jelenti, hogy a szülők az internet segítségével naprakészen tudják figyelni gyermekük teljesítményét, eredményét. Ennek használatáról a szülői értekezleteken kapnak tájékoztatást.

A tanév feladatai adottak csakúgy, mint eddig. Meghatározott tananyag van előírva a nevelők számára, amit a tanórákon kell megtanítani. Nagyon fontos azonban az, hogy a tanórákon túl, az ott leadott tananyag gyakorlása (házi feladat) vagy a napköziben, de odahaza mindenképpen ajánlott. Ha pedig a szülő figyelemmel kíséri és ellenőrzi, gyermekét, az szolgálja legjobban a tudás elsajátítását. Ezért ezúton is kérem a kedves szülőket, segítség ezzel is gyermekük tanulmányi munkájának eredményességét. Ha ebben segítségre van szükségük, vagy bármilyen probléma jelentkezik, az iskola nyitva áll, jöjjenek, segítünk, akár az osztályfőnök, akár az iskola vezetői, mindenben állunk rendelkezésükre, hiszen közös feladatunk, hogy a diákokból, gyerekekből a képességeikhez képest a legtöbbet kihozzuk. Ezért igyekszünk a lehető legjobb feltételeket megteremteni.

Köszönet mindezt az Önkormányzatnak, az Alapítványnak, a Tankerületi központnak, az SZMK-nak és mindenkinek, aki részt vesz ebben a tevékenységben és segíti az itt folyó munkát.

Zárásul jól illik ide honlapunk mottója:
(matyassuli.hu)

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni, amit csinál, és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.”

Szent-Györgyi Albert

Ilonka Zoltán
igazgató

A tanévnyitó

Ajándékot kaptak az elsősök

Gondolatok a nevelésről

A gyerek a család tükre!

A pszichológusok tapasztalatai azt mutatják, hogy sok olyan szülő létezik, aki segítségért kiált a gyerekneveléssel kapcsolatban, mert a gyerek problémás, kezelhetetlen és ilyenkor a szülők szakembertől várják a segítséget.

Vajon van olyan, hogy problémás gyerek? A kérdésre határozott nem a válasz. Csak problémás szülők vannak, a gyerek pedig a család tükröképe, akiben minden tükröződik: a szülők közötti probléma, a konfliktusok, a gyerek és a szülő közötti kapcsolat és még sok minden más dolog.

Ezekben az esetekben mondhatjuk azt, hogy a tükrő görbe? Ebben a görbe tükrőben visszatükröződik a gyerek negatív viselkedése és a kezelhetetlensége. Néha a gyerek e fajta viselkedésén lehet változtatni vagy teljesen meg lehet szüntetni, ha a szülők változtatnak a viselkedésükön és példát mutatnak a gyereknek. Ezek a változások jó hatással vannak a gyerekekre, de sajnos ilyen esetek elég ritkán fordulnak elő, mert a szülők nem jutnak közös megegyezésre és tovább folytatódik a konfliktusok, de a gyerektől mégis elvárják, hogy megváltozzon.

A mai generációval nem az a probléma, hogy nehézségeik vannak, hanem az, hogy szükségük van egy egészséges környezetre a fejlődéshez.

Van néhány szülőtípus, akik nagyon káros hatással vannak a gyerek fejlődésére:

Nagylelkű szülők

“Az én gyerekem ne szenvedjen hiányt semmiben”. Ezeknek a szülőknek a többsége nem jó módú, sőt éppen az ellenkezője jellemző rájuk, de mégis az az elvük, ha a gyerek akar valamit, akkor azt meg kell kapnia, nem számít, hogy szüksége van-e az adott dologra, vagy nincs.

Ezek a szülők a szeretetet a vásárlással kompenzálják. A gyerekek szeretetre és odafigyelésre van szüksége és nem drága játékokra. Azért nem kell egy szülőnek drága játékot vásárolnia, hogy a gyerek ne zavarja őt egy ideig. Ugyanakkor ezek a szülők felvesznek egy dajkát a gyerekük mellé, egy olyan személyt, aki még egyetemet is végzett, hogy a gyerek intellektuálisan is fejlődjön.

A nagylelkű szülők mindent megadnak a gyermeküknek és a következőket gondolják: “A gyerekeimnek megvan mindene, most már végre foglalkozhatok magammal”.

Aggódó szülők

Az aggódó szülők gondolata mindig a gyerekük körül forog, ők aggódnak a gyerek minden mozdulatáért. A legrosszabb dolog a szülők féltelme. Az ilyen szülők attól félnek, hogy a gyermekük nem képes valamit megcsinálni a segítségük nélkül. Az ilyen gyerekekből

viszont sokszor elkényeztetett, követelőző kamaszok lesznek, akik kezelhetetlenek.

Fáradt szülők

A fáradt szülők már a gyerekük születése előtt elfáradtak. Az ilyen szülők azt gondolják, hogy a gyereknevelés nem is nehéz feladat, de amikor szembesülnek az apróbb nehézségekkel, akkor megrémülnek. Ők nem erre számítottak.

Ezeknek a szülőknek a kulcsszavai a következők: Ne szaladgálj! Ne mássz! Ne csináld ezt, ne csináld azt! A végén azt mondják a gyerekeknek “Elegem van belőled”. Nem gondolták, hogy a gyereknevelés ilyen nehéz, ezért megpróbálják mindentől tiltani a gyereket, de ez nem megy.

Jegyezzük meg, egy gyerek számára a legfájdalmasabb dolog amikor nem figyelnek rá a szerettei, sőt még egy felnőtt ember számára is. A gyerekek nagyon fontos, hogy a szülei figyeljenek rá és ezért bármire képes, mindent megtesz azért, hogy felhívja magára a figyelmet.

A tökéletes szülők

A tökéletes szülők mindig azt sulykolják a gyerekekre, hogy “Te kell a legjobb légy”. Ezek a szülők elvégezték legalább két egyetemet és arra törekednek, hogy a gyerekük a legszínvonalasabb óvodába és iskolába járjon. Képesek a város másik végébe is elvinni a gyereket különórára, azért, hogy az ő gyerekük legyen a legjobb és a legokosabb. Mi több a tanárokat is megvádolják azzal, hogy nem szentelnek elég figyelmet az ő gyerekük számára.

A szülők, akiknek nem úgy sikerültek a dolgaik, ahogy szerették volna

Ezek a szülők sok mindenben keresztülmentek az életük során és van egy csomó beteljesítetlenül maradt álmuk. Ők azt szeretnék, ha a gyerekeiken keresztül megvalósíthatnák az álmaikat és ezért kötelezik a gyereket, hogy tanuljon, járjon edzésre, órák hosszát töltsön különféle foglalkozásokon, elfelejtve a gyerekkor játékkal eltöltött óráit.

A szülők, akik manipulálnak

Ezek a szülők arra használják a gyereküket, hogy hatással legyenek a férjükre, feleségükre vagy a családra. A kifejezés, hogy “Nem nekem kell, hanem a gyerekek” szinte mindennap hallható tőlük. A gyerek minél esetlenebb vagy minél betegesebb, a szülők annál jobban tudnak hatni a család többi tagjára. Az ilyen szülők próbálnak egy olyan légkört fenntartani a családban, amelyik mindig a gyerek problémáit helyezi a középpontba.

A fentiekben leírtak nagyon tanulságos dolgok, ezért figyeljünk oda, hogyan viselkedünk, mert nem a gyerekeink problémásak, hanem mi vagyunk azok!

(forrás: ketkes.hu)

Kirándulás Erdélyben

Július 19-én elindultunk Romániába, azon belül az erdélyi területek felé. Hosszú utat magunk mögött hagyva kis várakozás után átkeltünk a határon. A határtól nem messze Nagyszalontán álltunk meg az Arany János Emlékmúzeumban, ahol egy nagyon érdekes előadást hallhattunk magyar nyelven Arany János és Petőfi Sándor életéről. Ezen a helyen egy csodálatos épületben barangolhattunk, ahol különböző emléktárgyakat láttunk, amit Arany János használt életének utolsó szakaszában.

Következő állomásunk a Medve-barlang volt, ami nevét onnan kapta, hogy a feltárások ideje alatt rengeteg medvecsont került elő. A barlangrendszer legvégén megtekinthettük az utolsóként életben marad medve csontvázát „ép” állapotban.

E program végén célul tűztük ki a szálláshelyünket, Sínfalvát. Megérkezésünkkor szívélyes fogadtatásban volt részünk a helyi lelkész jóvoltából. Este a polgármester úr főzött nekünk egy jó paprikás krumplit, amit közös beszélgetés mellett fogyasztottunk el.

A második napon egy egész napos programon vettünk részt Torockó mellett. Ez a Székelykő megmásítása, meghódítása volt. A csoport minden tagja küzdött azért, hogy a hegytetőt elérje, és megcsodálhassa az ott lévő kilátás szépségét.

A túra megtétele után visszabuszoztunk Sínfalvára, de egy másik szállásra. Itt is nagyon jól éreztük magunkat, szívélyesek voltak vendéglátóink. A szabadidő eltöltése után mindenki elvonult a szobájába, ahol játékokkal, filmnézéssel töltötte el az időt lefekvésig.

A harmadik nap úti célja Torda volt. Délelőtt a hasadékot jártuk be, majd délután a sóbánya felé vettük utunkat. A bányában sok érdekes megmaradt eszközt, csar-

nokot nézhettünk meg. A legelső szinten az óriáskerékre is felülhettünk. Csodálatos volt a látvány! A bányából kiérve szétnézhattunk a bazársoron, ahol különböző ajándékok, emlékek vásárlására volt lehetőség. Késő délután értünk vissza a szállásra, ahol ismét jutott idő szabadidőre játékokra vacsora előtt és még utána is.

A negyedik és egyben utolsó napon reggeli után összeköltünk, és elhagytuk a szállásunkat. Utunkat Kolozsvár felé vettük, ahol megnéztük Mátyás király szülőházát és a Nagytemplomot. Második programként a kolozsvári botanikus kertet jártuk körbe, ahol rengeteg szép és ritka növényt csodálhattunk meg.

A csodás élmények után útnak indultunk haza. Útközben megálltunk Királyhágónál lángosozni egyet. Itt is csodás és mesés volt a táj, ami elénk tárult. A rövid pihenő után kis csapatunk Jászboldogháza felé vette az irányt.

Nagyon emlékezetes négy napot tudhatunk magunk mögött ezzel a kirándulással. Köszönjük a lehetőséget a Községi Önkormányzatnak, Szűcs Lajos polgármester úrnak és kísérőinknek, hogy ilyen csodás élményre tehettünk szert.

*Bertalan Rebeka
és Dombai Nikolett*

Napközis tábor Jászboldogházán

Az idei nyáron is megrendezésre került a jászboldogházi önkormányzat által megszervezett iskolai napközi tábor, mely négy héten keresztül várta a lelkes csemetéket. Klinkó Andreával igyekeztünk a legszínesebb programokat összeállítani és kivitelezni. A tábor ideje igen sokáig majdnem egy egész hónapig tartott, így sokszor fejtörést is okozott, mi is lenne a gyermek számára a legkiválóbb, illetve legváltozatosabb, hiszen voltak olyan tanulók, akik két hétig is a tábor adta lehetőségeket élvezték. Így sor került a jászberényi állatkert látogatására, a jászalsószentgyörgyi lovarda feltérképezésére, a jászboldogházi mentőállomás gépeinek és épületének megismerésére, a jánoshidai vaddisznó telep állatainak megfigyelésére, melyet egy izgalmas kerékpártúrával kötöttünk össze.

Ezek mellett azonban számos ügyességi és sportvetélkedővel, valamint kvíz játékokkal, vízi váltóversenyekkel is kedveskedtünk a gyerkőcök számára, hiszen a napjaink legnagyobb részét a jászboldogházi strandon töltöttük. A változó létszámú csoportjaink étkeztetését a jászboldogházi iskola konyha dolgozói biztosították napról napra. Örömmel gondolok vissza erre a négy hétre, hiszen kisebb balesetek ellenére a gyermekek mindig nagy mosollyal az arcukon érkeztek reggel az iskola udvarára, ahol a gyülekező zajlott, és délután a hazamenetel alkalmával is érdeklődve kérdezték, hogy holnap is jöhetnek-e a táborba. Az időjárás rendkívül kegyes volt hozzánk, hiszen négy hét alatt két olyan alkalom volt, amikor az eső megakadályozta fürdési lehetőségeinket, de egy-két labdás játékkal hamar feledtetni tudtuk a rossz kedvet.

Farkas Ibolya

Nyári tábor (EFOP-3.3.5)

Iskolánk egy pilot program keretében napközis és bentlakásos tábort szervezhetett június 3-4. hetében. Az anyagi forrást EFOP program keretében biztosította a Jászberényi Tankerület. A pályázat két éves lefutású. Iskolánkban közel 80 gyermek vehetett részt a 3-4. héten, egy-egy turnus helyben napközis jelleggel és hat-hat gyermek a helyi strandon és Poroszlón bentlakásos körülmények között. A pályázatban két profil volt a jellemző, egyik a sport, a másik a hagyományörzés témakörét foglalta magában.

*Tóth Pál
igazgatóhelyettes*

Strandunk 50 éves évfordulójára előző számunkban emlékezéseket közöltünk a strandfürdő építéséről, megnyitásáról, működéséről.

Sajnálatos módon az egyik emlékező neve szerkesztési okokból lemaradt.

Az írást most ismét közöljük, és ezúton is elnézést kérünk az írójától, Bazsó Ernőtől.

1967 augusztusában kerültünk Jászboldogházára, itt kaptunk szolgálati lakást és munkahelyet. A község vezetése szívesen fogadott, és ahogy az idő telt, a szülők is egyre jobban elfogadtak. Mi is igyekeztünk becsülettől dolgozni, beilleszkedni a község életébe.

Amikor idekerültünk, a strand már javában épült, medence építése, fák és bokrok, virágok ültetése folyt. A község lakossága is bekapcsolódott a létesítmény létrehozásába.

E nagy jelentőségű munkából az iskola tantestülete és a tanulók is kivették a részüket. 1968-ban a község vezetése felkérte az iskola diákjait, hogy az utolsó simításokban vegyenek részt.

Tisztán emlékszem rá, hogy a tanulók gereblyékkel felszerelve mentek a nevelők vezetésével. A bejárat környékén egyengettük az odahordott homokot, gereblyéztük össze a hulladékot, segítettünk az elszállításban.

A gyerekek lelkesedése szinte határtalan volt, boldo-

gok voltak, örültek annak, hogy helyben strandolhatnak majd, nem kell más településre elmenni.

A strand átadása 1968-ban, 50 évvel ezelőtt történt. Azóta tovább is fejlődött, új medencéket építettek, egyéb fejlesztések történtek.

Az iskola tanulói az átadás utáni években is sok segítséget nyújtottak abban, hogy a látogatókat kulturált körülmények várják. Tavasszal összegereblyézték a faleveleket, növényi hulladékokat, esetleg szemetet, segítettek kocsikra rakni az elszállításához.

Kicsit büszke is vagyok arra, hogy ebben a munkában én is részt vehettem, mint az úttörőcsapat vezetője segíthettem a szervezésben, a kivitelezésben.

Becsüljük meg ezt a környéken, de még Budapesten is ismert létesítményt! Emlékezzünk azokra, akik aktív résztvevői voltak az egész folyamatnak, egyénekre, a községben akkor működő termelési egységekre, akik fáradságot nem ismerve tevékenykedtek.

Bazsó Ernő

Strandnapló....

Ismét eltelt egy nyár, és közel tizenegyezer vendégünk gondolta úgy, hogy ellátogat hozzánk.

Mint mindig, idén is tavasszal indultak el a munkálatok. Próbálunk minden évben újdonságokkal szolgálni, hogy fel tudjuk venni a versenyt a nagyobb strandfürdőkkel, illetve kempingekkel. Kempingünk egy berendezett téglalapítményű ikerházzal bővült, így már 45 főt tudunk elszállásolni. Szerencsére nem kellett sokat várni az első beköltözőkre, a nyár folyamán több gyermek táborozott, és családi kempingezésnek is adtunk helyet. Számos rendezvénynek biztosítottunk helyszínt, helyet adtunk többek között a hagyománnyá váló Motoros

Találkozónak, és a helyi civilszervezetek közreműködésével megrendezett Civil napnak.

A szezonban szerencsére semmilyen rendkívüli esemény nem történt. A hatósági ellenőrzések során mindent rendben találtak, a vízminta eredmények a medencéről minden esetben kiválóak lettek.

Minden kedves vendégünknek szeretném megköszönni, hogy a 2018-as szezonban is minket választott, és ezzel öregbítette hírnevünket, illetve szeretném megköszönni a strand dolgozóinak, a helyi civil szervezeteknek, illetve mindenkinek, aki munkájával segítette fürdők működését.

Szöllősi Péter

Beszámoló a kempingről

Idén is az előző pár évhez hasonlóan sikeresnek mondhatjuk a Jászboldogházi Strandfürdő és Kemping vendégeinek számát. Több táborozó csoport is ellátogatott hozzánk. Már júniusban elkezdődött az idény. Pályázat útján 3 település gyermekei, köztük a boldogházi gyermekek is eltöltötték nálunk egy-egy hetet. Őket követték a már évek óta visszalátogató kósárfonók. Júliusban 4 csoport látogatott el hozzánk Újszászról, akik évek óta visszatérő vendégeink. Szinte minden évben van legalább egy olyan csoport, akik még nem voltak nálunk. Idén Ercsiből érkeztek gyerekek, akik nagyon jól érezték magukat. Az edzők mindennel meg voltak elégedve, és ígérték, hogy jövőre is vissza szeretnének jönni. Zagyvarékasról szintén érkeztek táborozók, akik már évek óta ellátogatnak hozzánk, és mindig mosolyogva és vidáman utaznak haza. Július utolsó hetében dzsúdó edzőtábor került megrendezésre. A tornacsarnok felújítása miatt az edzéseket a művelődési házban

tartották, ami a nagy meleg miatt még jobbnak is bizonyult. Augusztusban szintén jelentkeztek táborozni vágyó csoportok. A hónap elején egy református ifjúsági tábor látogatott el hozzánk, a hónap végén pedig a jászberényi gyakorlóból érkeztek gyermekek.

A nyáron több rendezvényt tartottak kempingünkben. Születésnapokat, osztálytalálkozót, lakókocsi találkozót, emellett pedig családok és társaságok kibérelhették kisházainkat pár nap pihenés eltöltésére.

Köszönöm a strandfürdő dolgozóinak lelkiismeretes munkáját. Külön kiemelve köszönöm Ráczné Baráth Andreának, Répási Ildikónak és Durucz né Kovács Andreának - az iskolakonyha dolgozóinak - munkáját, akik biztosították a tápláló és finom ételleket a gyermekeknek.

Várunk mindenkit szeretettel jövőre is.

Sós Boglárka

Boldogházi beszélgetések

„A sport megtanít becsületesen győzni, vagy emelt fővel veszíteni. A sport tehát mindenre megtanít.”

Ernest Hemingway idézete az iskolai tornaterembe vezető folyosón olvasható.

Nagy Nóra 8 éven keresztül ezzel a gondolattal érkezett a testnevelésórákra és az edzésekre. Mellette az otthonról kapott biztatás, támogatás megerősítették abban, hogy a célok eléréséért érdemes küzdeni.

Ez évben a kézilabda sport területén elért eredményével korosztályának másodszorra is a legeredményesebb játékosa lett.

14 évesen sportpályafutása már figyelemre méltó.

Nagy Nórával beszélgetünk eddigi útjáról, terveiről, álmairól.

Már egészen kisgyerekkorodban kialakult benned a sport iránti érdeklődés. Hogyan lett a kézilabda a legfontosabb?

Otthon minden a sportról szólt, beszélgetések, közös tévézések, közös szurkolások.

Apa középiskolás korában aktívan kézilabdázott, Törökszentmiklóson az NB II.-ben játszott. Később munka mellett folytatta hobbi szinten.

Apa testvére, István nagybátyám, szintén a kézilabdában ért el sikereket, Budapesten a Vasas csapatában játszott.

Apa nagyon sokat mesélt nekem a kézilabda sportról, de nem akarta rám erőltetni, hogy ezt a sportágat válasszam.

Kiskoromban sokat játszottunk, labdázunk együtt, látta, hogy van labdaérzésem, és nagyon meggyőzően biztatott.

Az általános iskola 3. osztályába jártam, amikor már rendszeresen részt vettem edzéseken, én voltam a legkisebb a csapatban. Az edzőnk Jászberényből járt ki hozzánk.

Már akkor is a Győri ETO kézilabdacsapata volt a kedvencem, Görbicz Anita játékát mindig csodálattal figyeltem.

10. születésnapomra ajándékként a családdal közösen elmentünk a Győri Audi KC egy meccsére. A játék nagyon nagy hatással volt rám, találkozhattam Görbicz Anitával, közös képet készíthettem vele, és dedikált is nekem.

Azt hiszem, itt már eldőlt, hogy kézilabda rajongóból elkötelezett játékos leszek.

A folytatás kemény edzéseket, kitartást követelt tőled, miközben a tanulmányaidat sem hanyagolhattad el.

Kitartóan edzettem a nagyobbakkal. Emlékszem, a legkisebbként mennyire figyeltem Farkas Ibolya játékát, aki már általános iskolásként Jászberényben a Lehel Vezér Gimnázium csapatában játszott.

Apa bejárt a meccseinkre, látta, hogy mennyit fejlődtem, tudta, ha komolyan gondolom a versenyszerű kézilabda sportot, váltanom kell, más edzéslehetőséget kell keresnem.

Nagy Nóra

Névjegy

Neve: Nagy Nóra

Született: Jászberény, 2004. március 9.

Szülei: Nagy László

Matók Anikó

Testvére: László /12 éves/

Iskolái: Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Fonyódi Mátyás Király Gimnázium

Nemzeti Kézilabda Akadémia Balatonboglár

Ekkor kaptam az ajánlatot Tápiószeléről, Sziráki Károly Euronovex Utánpótlás Sportegyesületétől, és 10 évesen leigazoltam az egyesülethez.

A szüleim és én is úgy gondoltuk, ha a tanulás rovására nem megy, ennél a csaptnál folytatom.

10 éves voltál akkor, ez az elköteleződés igen bátor lépés volt tőled. Hogyan fogadott a már összeszokott játékosokból álló csapat?

Még korábban a szüleim elvittek az Euronovex csapatának egy meccsére, ahol láthattam játszani a leendő csapattársaimat, így próbáltam megismerni őket.

Nem volt könnyű megtalálni a helyem, de értékelték a játékostársaim tehetségét, ők pedig támogattak engem, így hamar megszerettük egymást. Az első gólim után már éreztem, helyem van ebben a csapatban.

Eleinte heti 3, majd heti 4 edzésünk volt, a szüleim viték át Tápiószelére délutánonként.

Hogy tekintesz vissza most az Euronovexnél töltött évekre?

4 évet töltöttem itt, és maradandó élményeket szereztem. Mi voltunk az Euronovex legeredményesebb korosztálya. Eljutottunk az országos döntőig, ahol Magyarország 8 legeredményesebb U12-es csapata játszott.

12 éves voltam akkor, és „a legeredményesebb góllövő” címről mindössze egy góllal maradtam le. Mint átlövő játszottam a csapatban, így a gólszerzésben és a védekezésben a legnagyobb volt a feladatom.

A heti edzések után hétvégén játszottuk a meccseket. Ilyenkor az ország igen távoli településeire utaztunk. Csak néhány helyet említek, játszottunk Debrecenben, Győrben, Kisvárdán, és a Baranya megyei Kozármislenyben is.

A szüleim legtöbbször eljöttek a mérkőzéseimre. Apa minden meccs után elmondta a véleményét, és ha nem is értett mindennel egyet a játékkal kapcsolatban, mindig megtalálta azt a pontot, amiért megdicsérhetett. Ez hatalmas erőt adott, építő jellegű kritikáit elfogadtam, a dicsérete pedig szinte szárnyakat adott a folytatáshoz.

Két edzőmet nagyon megszerettem itt, ők kiválóak voltak az utánpótlás nevelésében. Technikailag jól tett, hogy Tápiószelén kezdtem, úgy érzem, a fejlődésemben nagy szerepe van az itt töltött éveknél.

Nagyon szerettem ebben a csapatban játszani, sok barátság szövődött a csapattársakkal, akikkel most is kapcsolatban vagyok.

Az Euronovex csapatával

Két évben a legeredményesebb játékos voltál, így 2017-ben és 2018-ban is elnyerted a gólkirálynői címet.

Amikor 12 évesen egy góllal lemaradtam erről a címről, nehezen éltem meg, de ezután még nagyobb erővel küzdöttem.

Az U13-as korcsoportban és ebben az évben a serdülő korosztályban is megszereztem ezt a címet.

Ez évben sérülés miatt a döntő 10 mérkőzéséből kettőt nem játszhattam, de 8 lejátszott mérkőzés után is a legeredményesebb játékos voltam.

Sikeres csapattal nagyon sikeres játékosként kiváló eredményeket értetek el, most mégis megváltál az Euronovex csapatától.

Az elmúlt ősszel meghívást kaptam a balatonboglári Nemzeti Kézilabda Akadémia háromfordulós kiválogatójára.

Itt csapatjátékban és különböző szintfelméréseken kellett megmutatnom a tudásomat. Izgalommal vártam az eredményt, és nagyon örülök, hogy sikerült. Nagyon

jó érzés, hogy az első 10 felvételt nyert játékos között szerepeltem, így 2018 augusztusától már a NEKA játékosa vagyok.

Az általános iskolai tanév végén kitűnő bizonyítványod mellett „Az év sportolója” címet is megkaptad.

Számomra mindig a sport volt az első. 5-6. osztályban még egyszerűbb volt a tanulás és az edzések összeegyeztetése. 7-8. osztályban már a szelei edzések mellett otthon is erősítettem magam futással és egyéb más gyakorlatokkal is. Időnként „lemerültem”, de aztán igyekeztem még több energiát fektetni a tanulásba is. A matematika volt a kedvencem, és az angol nyelvet szerettem nagyon.

Örülök a kitűnő bizonyítványomnak, „Az év sportolója” cím pedig nagy elismerés számomra.

Az általános iskolás éveim alatt sok tanárom értékelte a sportban elért eredményeimet, biztattak, együtt örültek velem.

8. osztályban érkezett hozzánk Dani Vid Károly tanár úr, az új testnevelő tanárunk, akinek a támogatását mindig éreztem, a sérülésem alatt lelkiileg is nagyon sokat segített nekem.

Tudom, hogy a sport mellett a tanulást továbbra sem hanyagolhatom el, igyekszem ebben is a legtöbbet kihozni magamból.

A nyári szünetet is egy kézilabda táborral kezdted Balatonalmádiban. Itt milyen élményeket szereztél?

Ebben az évben másodszorra vettem részt Éles József Kézilabda Táborában.

Éles József országosan és nemzetközileg is elismert kézilabda játékos volt korábban. Kiváló csapata van Veszprémbe, ahonnan sok válogatott játékos kerül ki évente.

Nagyon nehéz bejutni a táborába, szinte azonnal megtesznek a meghirdetett helyek, így még nagyobb jelentőségű számomra, hogy nekem már az elmúlt évben is sikerült. Első alkalommal szinte fel sem fogtam, hová megyek, ebben az évben azonban már tudatosan készültem a táborra, tudtam, hogy milyen elvárásoknak kell megfelelnem.

Nagyon nagy dolog volt számomra, hogy Éles József tudott a gólkirálynői címemről. Egy alkalommal edzés után még a teremben maradtam, látta, hogy az általa korábban mutatott speciális mozdulatot próbálgatom. Nagy élmény volt, hogy odajött hozzám, és csak nekem mutatta meg újra ezt a mozdulatot.

A táborban több egykori híres kézilabdázó is ott volt. Találkozhattunk Fazekas Nándorral, a Veszprém korábbi kapusával, Pásztor Istvánnal, aki magyar bajnok, a válogatott csapatnak meghatározó tagja volt, és ott volt Szedlák Nikolett is, az egyik legismertebb női edző.

Beszélgethettünk velük, egy alkalommal pedig ellenük játszottunk.

De voltak itt akadémisták is, akik már a NEKA játékosai, ők is sokat meséltek a balatonboglári életről.

Az augusztus hónapot már Balatonbogláron töltötted. Ez a hónap még csak a kézilabdáról szólt, tanulás nélkül. Milyenek az első benyomásaid?

Igen, már több mint egy hónapja vagyok a Nemzeti Kézilabda Akadémia játékosa, ami hatalmas megtiszteltetés számomra.

Ebben a kis időben máris megtapasztalhattam, milyen is magas szinten üzni ezt a sportágat.

A napi edzések mellett különféle foglalkozásokon, tornákon és programokon kell részt vennünk, biztosítva ezzel a csapatösszetartást. Nem telik el úgy napunk, hogy valami újat ne tanulnánk.

Edzés közben...

Az első napok nagy izgalommal teltek, hiszen tudtuk, a beilleszkedés nem lesz könnyű, de bizakodtunk, hogy az idősebb diákok mindenben segíteni fognak nekünk. Ez a mai napig így van, számíthatunk mindenki támogatására.

Az edzések főszerepet kapnak a mindennapjainkban, hiszen 3-4 órát töltünk a sportcsarnokban vidám és családias légkörben, ügyelve a fegyelmezett és százszázalékos edzőmunkára.

Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen csapatom edzői Bohus Bea és Hajdú János. Bohus Bea volt a mostani U20-as válogatottnak is az első edzője, mindig

és a mérkőzésen

felnéztem rá, és a kiválasztók alkalmával is többször találkoztam vele.

Az elmúlt hetekben egy kupán is részt vettünk, melyen elsődleges cél a csapatba való beilleszkedés és a csapatjáték volt. Mindezt bizonyítva, csapatommal 4. helyezést értünk el, boldog vagyok, hiszen 5 meccsen 15 góllal tudtam segíteni munkánkat.

Rengeteg munka vár még rám, sokat kell javítanom és fejlődnöm, de úgy érzem, sikerült beilleszkednem az akadémiai életbe, és még nagyon sok szép napot tölthetek el ebben a kis családban. A rengeteg felszerelést, amit kapunk, az edzések után büszkén viseljük, hiszen hatalmas elismerés nekünk lenni.

Az egyik hétvégén a családom és Farkas Ibolya meglátogatott, és megnézték a meccseinket. Köszönöm a meglepetés látogatást, felejthetetlen volt.

Ibolyával

Középiskolai tanulmányaidat a fonyódi gimnáziumban folytatod. Hogy alakulnak a napjaid tanév közben?

Szeptemberben a Fonyódi Mátyás Király Gimnázium humán tagozatán tanulok tovább. Balatonbogláron napi két edzésen veszünk részt, kora reggel és délután. A két település mindössze 10 km-re fekszik egymástól, ezt az utat busszal tesszük meg. A két iskola „összedolgozik” a sportolók érdekében, így alakítják ki az órarendet is. A NEKA-napirend elég szoros időbeosztást igényel. Amikor először megláttam ezt a napirendet, már tudtam, hogy a tanulásra fordítható időt kell nagyon jól beosztani.

Azt mondják, az ilyen szinten sportolóknak szinte nincs gyerekkoruk. Te ezt hogy látod?

Sajnos ez részben igaz, mert ha lelkiismeretesen beleadunk mindent, bizony sok lemondással jár.

Én megpróbáltam összeegyeztetni a programokat, de volt, hogy családi eseményeket csak jelentős késéssel tudtunk megünnepelni.

Az iskolai rendezvényeken igyekeztem részt venni, apa nézete szerint ugyanis mindig az iskola az első. Éreztem annak hiányát, hogy nem alakultak ki mélyebb barátságok, kimaradtam a szülinapi és egyéb bulikból,

az esti csavargásokból.

Most ezen a nyáron viszont annyi élményt adtak a barátok, hogy feltöltődve tudtam kezdeni. Tudom, hogy várnak haza, és ezek a barátságok a távolság ellenére sem szakadnak meg.

Az évek során kiknek a játéka volt rád legnagyobb hatással, kiket tekintesz példaképeidnek?

Nora Mörk norvég és Nycke Groot holland származású játékosok a Győri ETO kézilabdázói. Szeretem a játékokat, amióta Győrben játszának, követem a pályafutásukat.

Most a saját posztomon Neagu román kézilabdázó az igazi példaképem. Már 14 évesen kitartóan edzett, mindent megtett, hatalmas áldozatokat hozott a sikereiért. Azt mondják, a labdakezelési technikában legjobban rá hasonlítok, ez nekem dicsőség.

De példaképemnek tekintem a tápiószelei Kácsor Grétát is, aki az U20-as válogatott tagja. Ő már 18 évesen az NB I.-ben játszó Vác csapatának meghatározó játékosa volt. A sportpályafutásunk sokban megegyezik, és szeretnék olyan eredményeket elérni, mint ő, ilyen idős korban.

Érezhetően nagy élvezettel beszélsz az eddigi sporttevékenységekről. Hogyan képzeled el a közelebbi és távolabbi jövődet, milyen álmokat szeretnél valóra váltani?

Nálunk otthon a sport kiemelt helyet foglal el. Apával más sportágak versenyeit is figyelemmel kísérjük. Nem véletlen az sem, hogy öcsém, Lacika már 4 éve focizik a Jászberényi Futball Clubban.

A Nemzeti Kézilabda Akadémia a kézilabda sport legnagyobb nevű intézménye, innen kerül ki a magyar válogatott nagy része.

Hogy a NEKA utánpótlás válogatott játékosa leszek-e, a napokban dől el.

Tudom, hogy a kézilabda a jövőben is az életem része lesz, és mindenképpen sporttal kapcsolatos területen akarok majd dolgozni.

Szeretnék egy sikeres klubban kézilabdázni, és nagy álmom, hogy majd a felnőtt válogatott játékosa legyek.

Most, hogy már Balatonbogláron vagyok, nagyon hiányzik a család, apa tanácsai, dicsérő szavai, anya aggodó szeretete, az öcsém, a nagymamám, de tudom, az

Az akadémia épülete előtt

álmaim megvalósításához ez az út vezet, és én minden erőmmel azon leszek, hogy ezeket megvalósítsam.

Ezúton is köszönöm a családomnak, a szüleimnek, a testvéremnek a rengeteg támogatást, amit tőlük kaptam, remélem, az eredményeimmel meg tudom hálálni mindezt.

Kedves Nóra!

A Felejthetetlen című filmben hangzik el:

„A legjobbat kell legyőzni, hogy a legjobb légy.”

Úgy érzem, azon az úton haladsz, amelyen a cél: a legjobb légy.

Ehhez kívánok kitartást, erőt és örökké tartó lelkesedést!

Konkoly Béláné

Laca Klíma
Légtechnika
www.lacaklima.hu
+36203545063
Jászboldogháza
Lehel u.23

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Csalásban élni jó

nagy családban még jobb!

mondják beszélgetőtársaim, a két testvér: Zámboriné Évike és Orcziné Veronka

Sok évvel ezelőtt hallottam, hogy elsőként a községünkben a Szőrös család hagyományt teremtett azért, hogy szinte minden évben megrendezzék az UTT-t, az unokatestvérek találkozóját.

Évike: Édesapámék hatan voltak testvérek, két fiú és négy lány. A sors úgy hozta, hogy 1992 elején hárman meghaltak közülük. A harmadik halotti toron egy nagyon kedves rokonunk, Sáríka, felvetette, miért nem szervezünk unokatestvér találkozót. (14-en voltunk unokatestvérek!) Nagyon jó ötletnek tartottuk, és elkezdtük a szervezést. Sajnos ő már nem élhette meg az első találkozót, melyet az ő emlékére csináltunk 1995. augusztus 6-án, a Besenyi – féle házban.

Veronka: A rokonok nagyon örültek, különösen annak, hogy ezek a találkozók nem szomorú eseményhez fognak kötődni, hanem igazi családi, baráti összejövetelek lesznek. (Ha haláleset történik, abban az évben nem tartunk UTT-t, kegyeleti okokból.) Az első találkozóról, és azóta is, naplót vezetünk.

Megnézhetem? Ó, ez a névsor az antik betűkkel gyönyörű! És milyen szomorú, hogy néhány unokatestvér neve mellett már ott van a „kereszt”, hogy meghalt.

Évike: Az első találkozót az én szűkebb családom szervezte. Végig éreztem az együvé tartozás örömét, a szeretetet, a törődést. Boldoggá tett, hogy ilyen nagy családnak lehetünk tagjai. Néhány gondolatot felolvasok a naplóból. Számomra is nagyon meghatóak, és bizonyítják a család meghatározó erejét.

Gaál István:

„A mai rohanó világban, amikor a rokonok szinte nem is ismerik egymást, öröm ilyen összetartó, szerető családdhoz tartozni.”

Szörös Gyula:

„Örülünk, hogy olyan családnak lehetünk tagjai, amelyre méltán lehetnének büszkék ősünk.”

Kövér Gyula:

„Ezt a találkozót föltétlenül minden évben meg kell tartani, nagyon szép dolognak tartom, ezzel példát mutatva gyermekeinknek.”

Kövér Péter:

„... a boldogsághoz kevés a jelen, a múlton épül, s az emlékezeten, az elválást nem enyhítheti egyéb, mint a viszontlátás reménye.”

Besenyi Béla

„... Szeretném, ha ez az összetartozás, és maga a családi együttlét, hagyománnyá válna, hiszen ezt láttuk szüleinktől. Ez a találkozó jó alkalom arra, hogy visszaidézzük élményeinket, s emlékezzünk azokra a szülőkre, akik büszkék lennének ránk...”

Sas Terézia

„... A találkozások alkalmával mi is visszaélünk a régi emlékekkel, hisz hagyomány volt a családban régen is a nagy névnapok, disznótorok, ezekkel a találkozókkal ezt pótoljuk.”

Szörös Vendel:

„... Nagyszerű dolog évente legalább egyszer össze-

jönni, elbeszélgetni, szívünket kiönteni egymásnak, látni az ifjúság növekedését, s felidézni fiatalságunkat, vele együtt szüleink emlékét, emlékezni a jelenre, beszélni a jövő terveiről. ...”

Sass Elek:

„... Köszönöm a meghívást, és ígérem, még egészségesem engedi, mindig itt leszek, a családommal együtt.”

Szörös Marika:

Radnóti Miklós: Nem tudhatom című versével köszönte meg a szeretetteljes ünnepséget.

Szörös Antal:

„... Öröm volt nézni a csodálatos kisgyermeket, a szépséges fiatalokat, és a békés öregeket...”

Kövér Ágnes:

„... Kívánjuk, hogy ez a szép hagyomány sokáig tartson...”

Molnár József atya:

„... Buzdítom a családokat, hogy minden évben tegyenek tanúságot a hitükről, szeretetükről, a jövőbe vetett reményükről. ...”

Veronka: Nekem mindezek mellett nagyon meghatottak Juhász Zita, volt kántorunk, sorai:

„A családot mindig a szeretet tartja össze. S egy nagy családban olyan nagy a szeretet, hogy az a szeretet kifelé is sugárzik, s másoknak is jut belőle!

Tartsa meg az Isten ezt a szép családot ilyen szeretetben és összetartó békességben, hogy másoknak példát mutassanak, és egymásnak erőt adhassanak az élet nehézségei közepette is. ...”

Évike: Tovább lehetne még idézni az unokatestvérek és gyermekeik írásaiból. Egy igaz, mindenki nagyon várja az október végét, mert az utóbbi években erre az időpontra tettük találkozóinkat.

Veronka: Ez már a mindenszentekhez közel esik, és ilyenkor meglátogatjuk szeretteinket is a temetőben. A szervezéshez még annyit, hogy a másodikat az én csa-

ládó végezte, de az utóbbi időben, ahogy öregsünk, előfordul, hogy két család összefog a szervezés lebonyolításban. Ilyenkor 50-60-an vagyunk, és valóban ez alkalmából mindenki igyekszik úgy ütemezni szabadságát, hogy az ország különböző pontjairól is, sőt külföldről is hazaérjenek. Van egy fogadott unokatestvérünk is, Fózer Tibor, aki minden rendezvényünkön jelen van, mivel ő főzi a finom pörköltet. (Egyébként harmad unokatestvérünk a felesége.)

Az összetartozás nem mostani keletű családokban. Ahogy olvashattam, a nehéz években is támogatták, segítették egymást a testvérek.

Veronka: Nemcsak egymást, de a jász közösségért is felelősséget vállaltak. A családfánkat 1678-ig tudtuk visszavezetni, így megtaláltuk azon őseinket is, akik a redemptió során jelentős összeggel járultak hozzá az önmegváltáshoz.

De forduljunk vissza a közeli múlthoz! A nagymamánk, Sas Ágnes, megkövetelte, elvárta, hogy a család jeles napokon együtt legyen. Már nagy beteg volt, és akkor is Ágnes napkor össze kellett jönnünk köszöntésére. Nagypánk még verset is íratott az egyik Ágnes napra.

**„Szólt az öreg Vendel, Szőrös család feje
Jöjjön haza mára minden lánya, veje
Jertek gyermekeim, tudjátok mi van ma?
Jó Édesanyátok Sas Ágnes névnapja.
Köszöntsük Öt fel igaz szeretettel.
Asszonynak, szülőnek járó tisztelettel ...”**

A vers utolsó sorát érdemes minden anyának jól megjegyezni:

„...Maradj családban sokáig a „mágnes”.

Ők is tudták, a család összetartó ereje az édesanya.

Évike: Kérdeztem a nehéz időket. Bizony nem volt egyszerű, főleg a nagyszülőknek, és a hat gyereknek! Nagypánknek 46 hektár földje volt. '49-ben a kulák üldözés szelét megérezve szétíratva földjét gyermekeire, akikért mindig nagyon is aggódott. Halálát is ez okozta. Rossz hírt hallott, és hazafelé menet szívinfarktust kapott.

Szörnyű idők jöttek. Megkaptuk a „K” (kulák) jelzést, ami továbbtanulásunkat megakadályozta. A fiataloknak mesélem! Apánkat 24.000 forintba büntették (ezért Berényben házat lehetett volna venni!!), mert nem volt WC tető, a kutya előtt nem volt víz, a három szilvafán férget találtak. Azon az őszön mindenünket elvitték. Szerencsére ott hagyták az egyik bikaborjút, amelyik-

nek a lába fájt, és egy mangalicát, amelyik elbújt az ól mélyében. Ezekből Édesapám díjnyertes jószágokat nevelt!

A testvérek mindig ott voltak mellettünk, ebben a gonosz világban is összetartottunk.

A gyermekeitek közül lesz-e, aki tovább viszi ezt a szép hagyományt, az UTT-t?

Veronka: A találkozókra mindig ott vannak, szívesen részt vesznek a szervezésben is, a szereplésekben is. Én bizakodó vagyok a jövőt illetően.

Szereplések! Mindig megcsodálom, mennyi tehetséges ember van a családokban. Énekes, festőművész, előadóművész, erőemelő országos bajnok, néptáncos ... és lehetne még tovább is sorolni. Az ősök között is voltak hasonló adottságú emberek?

Évike: Inkább azt mondanám kemény és lelkileg nagyon gazdag emberek voltak. Szőrös Vendel előjárósági tag volt, jól tájékozott. (És ezt a közösségért való munkálkodást Ti is folytatjátok!) Édesanyánk berényi lány volt, a Kisasszonyokhoz járt a polgárba, neki volt igénye a művelődésre, a szépre. A nagycsaládban szokás volt, hogy névnapi, jeles ünnepekre verset kellett tanulnunk. Édesapánk is szavalt egyszer, aminek súlyos következménye lett. 1956-ban elszavalta a Talpra magyart, és utána minden állami ünnep előtt három napra bevitték Jászberénybe a pufajkások. Nem lehetett előlük elbújni. Egyszer megtörtént, hogy nem jött elő, és a 17 éves testvérünket akarták bevinni. Természetesen ezt Édesapánk nem hagyta, ő vállalta ismét a bezáratást.

Veronka: Szeretet szövetség volt a mi családuk, így a nagycsalád is. Ezt a hagyományt szeretnénk tovább erősíteni a találkozók során.

Kedves Évike és Veronka! Köszönöm a beszélgetést, és bevallom, nem egyszer könnyű szökött a szemembe.

Testvéretek, Laci írását idézem búcsúzóul.

„... Öröm olyan családba bekerülni, ahol még mindig ilyen fontos szerepet tölt be a CSALÁD. Talán a hétköznapi élet is békésebb lenne a nagyvilágban, ha több ember ilyen szerető, összetartó családban nőtt volna fel.”

Kívánok az UTT minden tagjának nagyon jó egészséget, szeretetben, békességben eltöltött éveket!

Zrupkó Ferencné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

MÚLTBA NÉZEK ...

Bajor Imre az utóbbi években több nagy sikerű kiállítást rendezett községünkben helyi kötődésű alkotók munkáiból. Az elszármazottak találkozója pedig saját munkáiból készített kiállítást. Élményt jelentett számomra, hogy jelen lehettem a kiállítás készülésénél, és miközben az alkotások helyükre kerültek, betekintheztem a műhelytitkokba, az alkotás folyamatába, a művész gondolataiba, kicsit a személyiségébe is. Így készült a következő portrévázlat, ami a kiállítás megtekintésével teljesebbé válhat.

A kiállítás címe: Múltba nézek. Ez valamiféle visszatekintés, számadás is?

- Három éve léptem be a BOLDOGBT Egyesületbe. *Gyökereink* címmel négy tárlatot rendeztem, bevonva az ide kötődő alkotókat. Egyre nagyobb volt az érdeklődés, ez motivált. Ebben az évben a Hamza Múzeum igazgatónőjével, Farkas Edittel együttműködve a jáász alkotók mutatkoztak be. Veliczky Ica mondta, hogy most már ne csak beszéljek, magam is mutakozzam be. Így készült a mostani kiállítás, aminek egyik része a korábbi alkotásaimból készült válogatás, a másik részében pedig a településhez fűződő emlékeimet, élményeimet örökítettem meg. Úgy gondolom, az idős emberek fantasztikus értékeket őriznek, ezeket meg kell mutatni. Ez a kiállítás is olyasmi - mese az unokáknak.

Bajor Imre a Pásztorlányka alkotása közben

Egyben szép vallomás a szülőföldről, az ősök iránti tiszteletéről – a gyökerekről...

- Jakabon töltöttem a gyermekkorom nagy részét, és a kormosparti iskolába jártam nyolc évig. Kis létszámú iskola volt a miénk, a tanító néninek, tanító bácsinak volt ideje velünk foglalkozni. Villany nem volt, 3 óra után megszűnt a tanítás, hiszen ősszel, télen semmit sem lehetett látni. Nagy élmény volt az Imrédy út, ahol csapatostul közlekedtünk. Akkoriban ez igazi hadiút volt, gazdag lelőhelye a löszérhüvelyeknek, lövedékeknek, amit szívesen gyűjtöttünk titokban. Az akkori kapcsolatok, barátságok emléke máig megmaradt.

Az iskolát régen lebontották, már a helyét sem őrzi semmi. Szeretném, ha lenne hol emlékezni a tanítóinkra, iskolatársainkra, ezért megterveztem az iskolai emlékhelyet. Egy lépcső vezet egy ajtóhoz – a Tudás ajtajához –, amit könyv formájában képzeltem el.

Az egykori tanya közelében áll a jakabi Szent Vendel szobor, sajnos, egyre pusztuló állapotban. Sokan látjuk ezt szomorúan, de Neked van elképzelésed a megmentésére.

- Ez a szobor számomra nagyon fontos értékmutató. Erkölcsi értékrendet képvisel, az ősök értékrendjét, ami ma is példa lehet. Akkoriban nem voltak pályázati lehetőségek, a szobor a jószívű emberek adományaiból készült. Közülük kettőt megörökítettem: Bóta Mizsei Jánost és feleségét Boros Máriát, akik önzetlenül adták a földjükből azt a darabot, ahol a szobor áll. Ők nagyon közel álltak hozzám. Édes-

apám 1951-ben meghalt, és a Bóta lányok gyakran vigyáztak rám, Bóta néni pedig szinte a daduskám volt.

Szerintem az utódok feladata a múlt értékeit megőrizni a jövő számára, ezért a szobor két hiányzó állatfejét már elkészítettem. Bízom abban, hogy megtaláljuk a támogatókat a szobor megmentésére.

Jószívű emberek

Rajzkészséged már az általános iskolában kiemelkedő volt. Megragadható olyan pillanat, amikor azt érezted, hogy ezzel még lesz dolgod?

- Közhelyként hangzana, hogy már gyermekkoromban ... Mégis, nagyon élesen megmaradt bennem egy emlék. Kicsi voltam, a felnőttek, Bajor István, Kispál Miklós kártyáztak nálunk, míg sült a hurka. Én a talonban lévő kártyákkal játszottam. Elmentek, és magukkal vitték a kártyát, ami nekem nagyon hiányzott. Ezért szétvagdosztam egy cipős dobozt, és emlékezetből lerajzoltam a kártyalapokat.

Engem nem vonzott a tanyai élet, egyhangúnak találtam a paraszti munkát. Ebből sok vitánk volt a szülőkkel, de jobban érdekelt a

műszaki dolgok. Ezen a pályán indultam el, és maradtam egészen a nyugdíjazásig.

Közben megtaláltad azt a formát, amellyel közölheted a gondolataidat, és ami teljessé teszi az életed.

- Mindig vonzott a képzőművészet, és munka mellett is készítettem rajzokat, plaketteket, szobrokat. Amikor nyugdíjas lettem, már több idő jutott erre. A technikákat nem tanultam, magamtól sajátítottam el, és sokat olvastam a művészettörténetről. Fontos lehetőséget jelentettek az alkotótáborok, ahol sokat tanultam például Janzer Frigyes szobrásztól, aki nagyon jó pedagógus, vagy Bálványos Huba grafikusától, aki azt vallja, hogy a művésznak a közönséggel is kell törődnie. Ezt magam is nagyon fontosnak tartom.

Egyik első munkád, a Kozmikus magány, amit fontosnak érezhetsz, hiszen többféle módon is megfogalmaztad. Egy ember ül valahol a világ tetején, és végtelenül magányos...

- Azt szerettem volna megmutatni, hogy amikor az ember eljut a csúcsra, mondjuk a világűrbe, elgondolkodhat, mekkora is a világ, mi van még ezen túl, és abban hol a helye az embernek. Számomra ez azt is jelenti, hogy nem lehet sablonokban gondolkodni. Juhász Ferenc szép gondolata illik ide: „Az ember le-

Kozmikus magány

gyen úrrá a mindenség magányán: ez a sorsa.”

Picassóról is készítettél akvarellt. Igazi meglepetés, hogy a Mesternek van jászági kötődése.

- Picasso Aba-Novák Vilmos pártfogója volt, akit – látva az 1938-as párizsi világkiállításon bemutatott történelmi pannóját - *barbár zseninek* nevezett. Aba-Novák festette a jászszentandrásai tempom freskóit, de nem hagyományos módon, és ezzel nagy felháborodást keltett az egyházfők körében is. Picasso volt, aki kiállt mellette. Művészete közel áll hozzám, úgy gondolom, nem lehet mindent naturálisan kifejezni. A magyarok közül Borsos Miklós, a külföldi mesterek közül Giacomo Manzú a példaképem.

Borsos Miklós emlékére

Az egykori kormosparti tanító bácsi, Telek Béla azt mondta Rólad, hogy bár nem tanultad a képzőművészetet, de lélekben művész vagy. Meg lehet fogalmazni, hogyan születik az alkotás?

- A fejben képzelet formájában megjelenik egy kép, ami foglalkoztat, aztán vázlatot készítek, majd „biovezérelt csuklós mechanizmussal” - vagyis kézzel elkészítem a mintát, annak alapján a szobrot, plakettet vagy képet. Általában a témához keresem meg a megfelelő anyagot. A művészet számomra nem finansziális kérdés, hiszen mindent saját költségvetésből valósítok meg. Szerintem a művészet fontos ahhoz, hogy az ember teljes életet éljen, és alkotás közben a művész

Anyaság

valahogy eljut a titkok birodalmába. Telek Béla festőművész az egyik példaképem. 82 éves, és ma is új alkotásokat készít! Nem tudom, nekem ez megadatik-e, de sok terem van.

Többször hallottam a túrlatvezetést, ami olyan, mintha kézen fogná a látogatót, és nagy felkészültséggel vezetné őt a „titkok birodalmába”.

- Az Isten a tehetséget szétszórja a világban, és szorgalom, kitartás, kíváncsiság, talán szerencse is kell ahhoz, hogy valaki alkotóvá, művésszé váljék. Ezt a tudást fontos megosztani a közönséggel, fontos, hogy a befogadó értse, vagy érezze meg a művész szándékát. A mostani kiállításon például szerepel az egyik unokám portréja, amit kicsi korában készítettem róla. Egyik kiállításon egy vak látogató gondosan végigtapogatta ujjával. – Mosolyog! - mondta örömmel. Megható élmény volt.

Szeretettel beszélsz a régi Boldogházáról. Ma mit jelent számodra ez a kis település?

- Erkölcsi, etikai mércét. Úgy érzem, a műveim beszélnek róla.

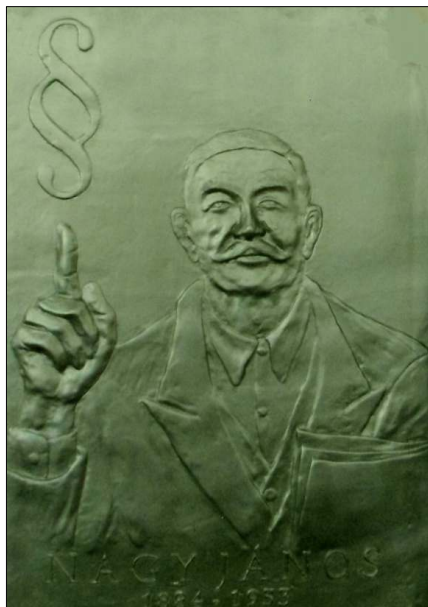
Valóban, hiszen megmintáztad a község első főbírójának, Nagy Jánosnak az alakját is, amit szép gesztussal most a községnek ajánlékoztál.

- Számomra fontos példát jelent a személye. Volt bátorsága a tanyavilágból egy új községet létrehozni, amit csak úgy tehetett meg, hogy

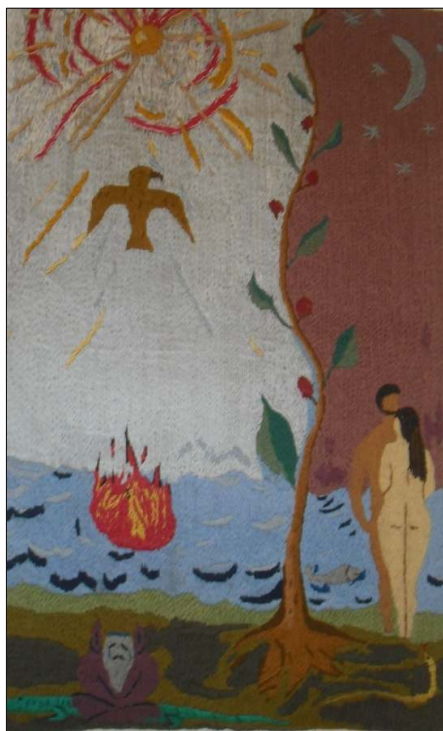
nagyon sokan támogatták. Személye üzenetet jelent: fontos a vezetők mögé állni, nagyon fontosak az emberi, munkatársi kapcsolatok. Egyben azt is szerettem volna kifejezni, hogy ma sincs minden rendben, ma is van feladat – fontos lenne például a nagyobb önállóság.

A paragrafusra mutató ujjá azt is jelenti, hogy ami vele történt, soha ne ismétlődhessen meg. Ismeretes, hogy a kulákküldözés idején - több boldogházi gazdával együtt - anynyira megverték, hogy ez vezetett néhány év múlva a halálához. Mit gondolsz, ma vajon mit mondana?

- Ahogy készítettem a domborművet, kicsit úgy éreztem, mintha álta-

Nagy János főbíró

Ősi mítosz

Terv: Bajor Imre

Hímzés: Bajor Sarolta

lam üzenne Nagy János a boldogháziaknak. Talán azt, hogy folytassák az eddigi szép erőfeszítéseket, őrizzék a hagyományokat. Valódi rekordnak számít a községben lévő civil szervezetek száma, aktivitása. Támogassák a vezetőket a jó szándékú kezdeményezésekben, hiszen összefogással lehet sikeres a település.

Én mindig szívesen jövök Boldogházára, ahol egyre több a segítő, támogató és az érdeklődő.

Farkas Edit nyitotta meg a kiállítástod, aki azt mondta, egyfelől mérnöki pontosság, precizitás jellemez, de e mögött egy mélyen érző, gondolkodó, a világnak a gondolatait, érzéseit megmutatni akaró alkotó ember áll.

- Ennek a rovatnak a címe *Az alkotás öröme*, amit én úgy módosítanék, hogy *Az alkotás üzenete*. Nekem az alkotás közlés vágya, mint az íróknál, költőknél. Gondolat, amit szeretnék megosztani a közönséggel. Ha sikerül tolmácsolni, katarzist érzek, mint mondjuk egy színházi élmény után. Nem törekszem mindenáron a kiállításokra, eszköznek tekintem arra, hogy eljuttassam a befogadó közönséghez a gondolatot, amit fontosnak tartok. Úgy gondolom, a művészet segít az élet értelmét megfogalmazni, egyben nagyon jó stressz oldó is. Nekem így, az alkotással teljes az életem.

Kedves Imre, köszönöm, hogy megosztottad a gondolataid – és nem csupán az alkotásokról. Szeretettel gratulálok a kiállításhoz és a közelgő kerek évfordulóhoz. Kívánok sok örömet kedves családnak körében, még számos alkotó évet, és hogy minél több értő befogadónak tolmácsolj az alkotás üzenetét.

Papp Izabella

Pályakép

Bajor Imre 1948-ban született Jászboldogházán. A kormosparti iskolában végezte az általános iskolát, ahol kitűnt középiskolájával. Esztergályos szakmát tanult, és műszaki pályán dolgozott, ahol számos továbbképzésen vett részt. Gépész üzemtechnikként vonult nyugdíjba. Cegléden él a családjával. Munka mellett bekapcsolódott képzőművészeti szakkörökbe. Nyugdíjazása után tudatosan kereste a műkedvelők társaságát, a művészeti szabadiskolákat. Többféle technikával alkot, a témához keresve a megfelelő anyagot.

Több kulturális egyesületnek tagja, A Gerje Alkotókör Egyesület elnöke, amely 15 település képzőművészeit fogja össze. Rendszeresen részt vesz művészeti alkotótáborokban. Kiállításokat szervez saját és alkotótársai műveiből, ahol nagy súlyt fektet a tárlatvezetésre, fontosnak tartva a műkedvelő közönség megnyerését.

Boldogházán itthon

A Sebestyén kenyérboltban találkoztam a fiatal párral, **Sipos Gyulával és feleségével, Líviával**, és mivel várahoztunk, szót váltottunk. Kiderült, hogy öt éve élnek községünkben, a Szedő-féle házban. Nehéz volt az időpont egyeztetés, kihasználva a nyári szünetet, folyamatosan szépítgetik otthonukat. Éppen ezért új formát választottunk, a fiatalok e-mail-ben válaszoltak kérdéseimre.

X X X

Hogyan találtak községünkre?

Jászberényben laktunk, és hirdetés útján találtunk erre a házra.

Nehéz volt a döntés?

Egyáltalán nem, mert már hallottunk a faluról, tudtuk, hogy csendes, és mi ezt kerestük.

A szülői ház messze van Boldogházától?

Én hajdúsági vagyok, csak édesanyám él, úgy, mint Gyulának, az ő anyukája Jászapátiban lakik.

Megtalálták itt számításukat?

Igen, megtaláltuk, hiszen a csend, a nyugalom adva van. Szomszédjaink szívesen fogadtak minket, mindig kedvesek, segítőkészek.

Hol dolgoznak, mi a foglalkozásuk?

Jászberényben dolgozunk mindket-

ten, én tanár vagyok a Liskában, informatika-fizika szakos, előtte Nagykátán tanítottam szakközépiskolában. Gyula CNC-technológusként dolgozik most, egy pár éve ő is tanárként dolgozott a Klapkában.

A közlekedés okoz-e gondot, problémát?

Néha igen, ha késik a vonat, vagy az, hogy nem minden órában van vonat hazafelé.

Valószínűleg tudják, hogy községünkben több civil szervezet működik, és örömmel fogadják az újonnan csatlakozókat. Sikerült már felvenni valamelyikkel a kapcsolatot?

Nem, minden időmet leköti az is-

kola, Gyula is sokat dolgozik, a bejárás pedig nagyon időigényes.

Kezdődik az új tanév. Mit várnak tőle?

A diákok számára örömteli tanulást és sikeres vizsgát kívánok, magamnak meg csak annyit, hogy vigyen a lendületet, ha belépek a terembe.

Ha mérleget kellene készíteniük, hogyan értékeli Boldogházát?

Hol kellene változtatnunk? Hol látják a fejlődési lehetőségeket?

Talán több üzlet lehetne a faluban, ha a vásárlási lehetőségekre gondolok. A csatornahálózat kiépítése sem ártana talán, vagy az úgynevezett Imrédy út felújítása.

Nagyon tetszik nekünk, hogy itt a faluban általában mindenki köszön mindenkinek, főleg a gyerekeket emelném ki, mindig köszönnek ismeretség nélkül is. Összességében tekintve, azt mondhatjuk, hogy amit a falutól vártunk, megkaptuk, kedves embereket ismertünk meg.

Kedves Lívia és Gyula!

Köszönöm válaszaikat, sok erőt, lendületet kívánok szeretett hivatásukhoz, és kitartást családi otthonuk szépítéséhez. Találják meg nyugalmukat, számításukat szép községünkben.

Zrupkó Ferencné

Könyvtári hírek

Községünk könyvtára nem csak könyvekkel várja az érdeklődőket, hanem népszerű szabadidős lehetőségként társasjátékokat kínál a gyerekeknek. A játékokat KSZR támogatásból kaptuk.

A könyvtár az alábbi időpontban várja az olvasókat:

hétfő-péntek: 7.30-8.00; 13.00-16.00

Pappné Turóczy Henrietta

„Én iskolám, köszönöm most neked...”

Beszélgetőpartnerem iskolás éveiben vidám természetével sok kedves percet szerzett a tanároknak és a diáktársainak egyaránt. A gyerekközösségért végzett munkája mindig kiemelkedő, példászerű volt, és a választott pályája is gyerekekhez köti. Klinkó Andreával idézzük fel iskolás emlékeit és a pályájához vezető utat.

2011-ben, mindössze 7 évvel ezelőtt ballagtál el az általános iskolából,

így az itt töltött évek emlékei még élénken élhetnek az emlékezetedben. Hogyan tekintesz vissza az egykori iskolás napjaidra?

Emlékszem az első évnyitónkra, a tornateremben már nagyon sok gyerek volt, amikor mi, leendő elsősök bevonultunk. Judit tanító néni fogadott bennünket, mi verseket mondtunk, énekeltünk, és a nagyobbaktól ajándékot is kaptunk.

Az osztálytermünk a kisiskolában volt. Nem voltunk sokan, de a későbbi években többen is jöttek az osztályunkba más településekről.

Amikor megkaptuk az új tankönyveket, az olvasókönyv keltette fel legjobban az érdeklődésemet, sok mesét, szép képeket találtam benne. A meséket korábban is nagyon szerettem, nagyon sok mesekönyv volt otthon, és anya rengeteget olvasott a testvéremnek és nekem.

Az olvasástanulás és a betűírás nem okozott gondot, és a szépírás is nagyon fontos volt nekem.

Később is mindig ügyeltem arra, hogy minden felszerelésem szép, rendezett legyen, és a füzetvezetésre is mindig odafigyeltem. Az is fontos volt, hogy hogyan csomagoljuk be a füzeteket és a könyveket, anyától úgy tanultam, hogy a borító és a címke egymáshoz illő legyen.

Kezdetben anya sokat segített nekem, így könnyebben ment a tanulás.

Emlékszem a számkirály játéokra is,

amit alsóban sokszor játszottunk matematikaóra elején. Ennél a játéknál nagyon fontos volt a gyorsaság és a pontosság, és aki számkirály lett, felkerült a faliújságra a képe, fején a koronával. Néha-néha nekem is sikerült ezt a címet elnyernem.

Az osztályban mindig megünnepeltük a nőnapot, ilyenkor a fiúk felköszöntötték a lányokat. Az iskolai locsolkodások is emlékeztetnek, húsvét előtt a szünet előtti utolsó tanítási napon a fiúk meglocsoltak bennünket, mi pedig megajándékoztuk őket.

Majd jöttek az alsós szerelmek. Ma már mosolyogva gondolok rá, ahogyan Valentin napon becsempészttem egy kis plüss szívecskét az én „szerelmem” padjába.

Anya az osztály szülői munkaközösségének vezetője volt, és a jeles napokra mindig valamilyen különlegességgel készült, például kis színes virágokat horgolt, amiből aztán csokrot készített. Ebben én is nagyon szívesen segítettem, innen ered, hogy mindig nagyon szeret-

tem „kreatívkodni”.

Judit néni mindenben segített nekünk. Kis jutalmakkal állandóan motivált bennünket, a mosolygós napocsákra még ma is emlékszem. Mindig felnéztem rá, jó volt, hogy személyre szólóan dicsért, ez nagyon inspirált engem.

Örööm az alsós jutalomkönyveket is, nagyon értékesek számomra.

Az alsós éveinktől kétnapos kirándulással köszöntünk el, és mivel első ott alvós kirándulásunk volt, nagyon izgalmas volt számunkra.

4 év után műsorral, versekkel, dalokkal búcsúztunk el Judit nénitől, és mi Sass Adrival szólót énekeltünk.

Olyan élvezettel mesélsz az alsós éveidről, mintha mindezeket újra átélnéd. Szorgalmas, kitűnően tanuló diák voltál. Hallottam, hogy a kis húgod, Mónika már óvodás korában megtanult olvasni. Ebben mi volt a te szereped?

Mónika 3 évvel fiatalabb nálam. Amikor én otthon tanultam, írtam, olvastam, ő csendben mindig ott játszott a közelemben. Egyszer egy mesekönyvet nézegettünk együtt, amikor elolvasott egy szót. Ez persze anyát és engem is hatalmas meglepetésként ért. Innentől már tudatosan mutogattam neki a betűket, így történt, hogy Mónika már nagycsoportos óvodásként tudott olvasni.

A felső tagozatos éveket mindig nagy izgalommal várják a gyerekek, mert sok újat hoz számukra. Hogy emlékszel a felsős éveidre?

Én is kíváncsian vártam az új tárgyakat, milyenek lesznek az új tanáraink, és hogy milyen lesz a nagyiskola emeletére járni.

5. osztálytól Tóth Pál tanár bácsi volt az osztályfőnökünk, és még testnevelést és technikát tanított nekünk. Most is emlékszem arra, hogy testnevelésórákon milyen sokat fociztunk. Érdekelt az informatika, később még arra is gondoltam, hogy ezen a területen tanulok tovább. Szerettem a technikaórákat is, ahol rajzoltunk, nyírtunk, vágtunk, barkácsoltunk, az ez irányú érdeklődésem ma is megvan. Kedveltem a természettel, a környezettel kapcsolatos órákat, szakköröket is. A 7. tanév elvégzése után környezettáborban vettünk részt Boldogházán. Ide a testvértelepülésünkről, Sinfalváról is érkeztek gyerekek, majd mi is táboroztunk Erdélyben. Örööm az emléket annak is, milyen gyönyörű helyeken jártunk, milyen sokat túráztunk. Az is élmény volt, hogy sátorban aludtunk, és ott a táborban főztek nekünk. Én Farkas Ibolyával voltam egy sátorban, és egyik éjszaka nagyon nagy eső esett. A sátrunk átázott, mindenünk vizes volt, így mi ketten a buszban töltöttük az éjszaka hátralévő részét.

Minden iskolai programban részt vettél, dolgoztál a rendezvények, műsorok sikeréért, és tudom, hogy szívesen tetted.

Nagyon szerettem szerepelni, verset mondani, énekelni. Ez is végigkísért óvodás korom óta.

Az őszi és a farsangi bálókra mindig nagy volt a készülődés az isko-

lában. Sokszor adtam ötleteket az osztályunk fellépéseihez, és mindig nagyon élveztük a táncpróbákat, ruhapróbákat.

Legkedvesebb volt számomra a 6. osztályos fellépésünk, amikor egy cigánytáncot adtunk elő hatalmas sikerrel.

Élveztük a műsorokat követő diszkókat is, nagyon szerettünk közösen, a többi felsősszel együtt bulizni. A 8. osztályos bálunkon a mi feladatunk volt a szervezés, a dekoráció elkészítése, a tornaterem feldíszítése. Mi vezettük a műsort, és több táncot is előadtunk.

De a karácsony előtti programokon, kézműves foglalkozásokon is szívesen tevékenykedtem.

Aztán elérkezett a 8. osztályos tanév vége. Lázasan készültünk a ballagásra. A bolondballagásra minden tanárunknak kis verseket írtunk, így köszöntünk el tőlük, és a műsorunk is nagyon színes volt, szép emlékek ezek.

Másnap ünnepélyesen is elbúcsúztunk az iskolánktól, de vegyes érzésekkel ballagtunk végig a régi tantermeinken. Mindannyian várakozással tekintettünk az előttünk álló új dolgokra, az új iskolára, tanárookra, leendő diáktársakra, ugyanakkor az itt megszokott közeg máris hiányzott.

Az általános iskolás éveim vidám, élményekkel teli évek voltak. Nagyon szerettem idejárni, szerettem a tanáraimat, a diáktársakat. A sok program építette a közösséget, és én nagyon élveztem ezeket a programokat. Mindig közösségi ember voltam, mindig mindenben részt vettem, élvezettel tettem a dolgomat.

A középiskolás éveid is ilyen mozgalmas, élményekkel teli évek voltak? Hogyan választottál középiskolát?

Akkoriban érdekelt a rendőri pálya, így Jászberényben a Liska József Erősáramú Szakközépiskola és Gimnázium rendvédelmi tagozatán tanultam tovább.

Mivel mindenre nyitott voltam akkor is, hamar beilleszkedtem az új

közösségbe, mindenkivel jó kapcsolatban voltam. Hárman az osztályból igazi barátok lettünk, és ez a barátság ma is tart.

Itt is részt vettem mindenben, a kézműves foglalkozásokon, a közösségi délutánokon, ahol színdarabokat adtunk elő angol nyelven.

És mivel szerepelni, énekelni mindig szerettem, az általános iskolában is énekkaros voltam, ezt itt is folytattam. Az énekkarral rendszeresen felléptünk az iskolai műsorokban.

Szerettem ezt az iskolát is, de a rendvédelmi szak már nem vonzott annyira. Érettségire készültünk, amikor már biztosan tudtam, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni, óvónő szeretnék lenni.

Így a jelentkezési lapon egyetlen iskolát jelöltem meg, Egerben az Eszterházy Károly Egyetem óvodapedagógus szakán akartam folytatni a tanulmányaimat.

Az egyetemi éveid emlékei még nagyon frissek, hiszen ezen a nyáron kaptad meg a diplomádat, kitűnő minősítéssel óvodapedagógus lettél.

Úgy érzem, jól választottam. Az egri óvodapedagógus képzés nagyon gyakorlatorientált. A 3 éves alapképzés alatt rengeteg gyakorlaton vettünk részt. Már az első évtől minden héten hospitáltunk óvodás csoportokban, majd következtek a kéthetes egyéni gyakorlatok. Ezekből tanultam a legtöbbet, ezek készítettek fel legjobban a pályára.

Annak ellenére, hogy Eger az első pillanattól nagyon megfogott, a város szépsége, nevezetességei, hangulata mind nagy hatással voltak rám, és a gyakorlatok helyszínein, az óvodákban is jól éreztem magam, a szívem visszahúzott a Jászságba. Így az utolsó félévi kéthónapos gyakorlatomat Jászberényben a Zengő Óvodában töltöttem.

Néhány nappal ezelőtt már munkába is álltál. Úgy gondolom, ez nagyon szerencsés helyzet számodra.

Még a záró gyakorlatomat töltöttem Jászberényben, amikor a boldoghá-

zi óvodából kaptam állásajánlatot. Örültem a lehetőségnek, hiszen mindig a Jászságban képzeltem el a munkámat. Külön öröm, hogy hazajöhettem, és szeptembertől már a Mesevár Óvodában dolgozom.

Két évig gyakornok leszek, Sósne Baráth Erika a mentorom, és a kis-középső csoportot vezetjük együtt.

Te is itt voltál óvodás. Milyen érzés a régi óvodában dolgozni?

Igen, itt voltam óvodás, és Ráczné Marika volt az óvó nénim.

Bár sok minden megváltozott, megújult azóta, élmény volt látni a régi csoportszobákat, ahová én is jártam, ahol oly sokat játszottam.

A Mesevár Óvodában nagyon szép minden, a csoportszobák tágasak, minden megtalálható, amire szükség van.

A tornaszoba megfelelő felszereltséggel nagy lehetőséget nyújt a

gyerekeknek, és nem is minden óvodában található meg.

A csoportszobák polcain a rengeteg új játék között felfedeztem egy-két babát, amelyekkel valamikor még én is játszottam.

Az udvar is nagyon szép, tágas, árnyékos, és minden felszerelés a gyerekek igényeit szolgálja.

Augusztus végén részt vettem az egyhetes beszoktatáson, nagyon élveztem, nagyon vártam ezeket a napokat.

Most nagy izgalommal és várakozással tekintek a következő napokra. A mentorom, Erika mindenben segít, fordulhatok hozzá bármilyen kérdéssel. Úgy érzem, sokat tanulhatok tőle.

Nem kétséges, izgalmas napok várnak rád, a napi teendőd megszorodnak, más lesz az életritmusod. A szabadidő azonban nagyon fontos mindenki számára, te mivel töltöd szívesen?

A párommal, Milánnal szeretünk moziba járni, és ha tehetjük, szívesen kirándulunk. Nemrég a Mátrában túráztunk, előtte pedig a Tiszatónál jártunk.

Nagy állatbarát vagyok, minden állatot szeretek, különösen nagy kedvenceim a cicák.

Ebből az állatszeretéből következik, hogy rendszeresen látogatunk el állatkertekbe, és örömeimre Milán ebben is partner.

Régóta kedvenc hobbim a kézműveskedés. Szívesen készítek különböző díszítőelemeket, dekorációkat. Biztos vagyok benne, ez a tevékenység az óvodai munkám során is kamatoztatható.

Végezetül hogyan képzeld el a jövődet, jövőtöket?

Boldogháza mindig sokat jelentett nekem. Nagyon családcentrikus vagyok, így nagyon jó, hogy itt van a közelben a nagymamám, és anyára és Mónikára is mindennap számíthatok.

Milánnal 5 éve vagyunk együtt, ő Jászberényben informatikusként dolgozik.

Mindketten szeretjük a családias, nyugodt légkörű falunkat, és itt szeretnénk letelepedni.

Tervezem, hogy a tanulást még folytatom az egri egyetem gyógy-pedagógiai szakán, és gyógytornász diplomát fogok szerezni.

Az pedig természetes számomra, hogy az óvodapedagógusi munkámhoz kapcsolódó szaktanfolyamokon is részt vegyek.

Remélem, az elkövetkező években nagyon sok boldogházi óvodás óvó nénije lehetek majd.

Kedves Andi!

A kisgyerekek, akik csillogó szemekkel mindennap várnak rád, a legőszintébb érzésekkel fordulnak feléd. Találd meg a hozzájuk vezető utat, és élvezd annak minden lépését, pillanatát!

Kívánom, hogy legyen sok örömed a munkádban és a családi életedben!

Konkoly Béláné

Régen volt — hogy is volt?

Szüret után lesz az esküvő

Vajon miért a szüret után tartották régen az esküvők többségét? Mi volt a kézfogó? Milyen volt a lakodalmi menü? Mi volt a szerepe a tanyai istállóknak a lakodalom során? Matók Dezsőné idézi fel emlékeit az 50-60 évvel ezelőtti lakodalmakról.

Én az 1950-es, 60-as évek körüli lakodalmakra emlékszem vissza. Abban az időben egészen másként történt a tervezés, szervezés, a munkálatok, mint manapság. Nagy szükség volt a családtagok, szomszédok, barátok segítségére, hiszen mindent saját maguk készítettek a családok. Az egyházi és anyakönyvvezetői időpont egyeztetésén kívül nagy feladat volt beszervezni azt a több lovas kocsis családtagot vagy ismerőst, akik a násznépet szállították. Az egyik ilyen eset megmaradt az emlékezetemben: A lovas gazdát illet családostól meghívni, de mivel az illető igen népes családdal rendelkezett, úgy szólt a meghívás, hogy „Szeretnénk a kocsit meghívni.” Természetesen vállalták a szállítást, de amikor kínálgatták az italt, a fogat gazdája azt mindig a lovaira öntögette, mondván:

Lakodalmas menet kocsikkal

„Ők a meghívottak.” Ezen persze jót mulattak.

Régen az volt a szokás, hogy az egyik héten a menyasszonyos háznál tartották meg az úgynevezett „kézfogót”, a következő héten pedig a lakodalmat a vőlegény házánál. A kézfogó ugyanolyan előkészületekkel történt, mint a lakodalom, ide elsősorban a menyasszony rokonai, barátai voltak hivatalosak. A lakodalomban közülük már nem mindenki volt jelen.

A legmunkaigényesebb feladat szerintem az alkalmas helyiség kialakítása volt, hiszen általában 80-120 ember számára kellett helyet biztosítani az étkezéshez. Ezen túl a cigányzenekart is el kellett helyezni, de kellett a hely a mulatásra és a táncra is. Felejthetetlenek

voltak az akkori multságok! Ehhez a tanyákon általában az istállók bizonyultak a legmegfelelőbbnek. Ha az állatok már az istállóban voltak, egy időre a rokonoknál, szomszédoknál helyezték el őket. Az istállót alaposan kitisztították, a földre homokréteg került, falait kimeszelték, és a fal mellé kerültek az asztalok székekkel, padokkal. A jászol sokszor a gyerekek játszóhelye volt, amikor elálmosodtak, akkor itt aludni is tudtak.

Voltak akkor is, akik sátoros megoldást választottak, de ennek az volt a hátránya, hogy abban az időben nem volt szokás a nyári lakodalom, mint ma, akkor még nem voltak meg a hűtési lehetőségek. Esetleg a jó, ásványos kutak hideg vize adta volna a hűtési lehetőséget az ételeknek, az alapanyagoknak. A lakodalmat csak az újbóli megforrása után, általában szeptember, október, november hónapokban, vagy tavasszal tartották.

A gazdaasszonyok már korábban összejöttek csigatésztát és a finom savanyúságokat készíteni. A lakodalom hetében sütötték az elállóbb süteményeket, rostélyos kalácsot, pogácsát, és még sok finomságot.

A fiatalok feladata volt az istálló vagy sátor csodálatos feldíszítése, ami általában színes szalagokkal, krepp papírból készült díszekkel történt. A terítést, a gáz- és petróleumlámpák elhelyezését is ők végezték, hiszen villany nem volt a tanyákon.

Hét végén a tyúkok tisztítására gyülekeztek a lakodalmas háznál, és a birkák nyúzása, darabolása volt a fel-

A tanyánk Sóshidán

Az istállónk, ahol több lakodalom is volt.

adat. A tyúkokat a szomszédok és segítők vitték ajándékba, egy részéből leves készült, a fiatalabbakat pedig kemencében sütötték meg. Kemencében készült a kenyér és a kalács is – a sütők nem pótolhatják azt a különleges ízvilágot, amit a kemencében kaptak.

A lakodalom napján mindenki tudta a dolgát. Főzték a tyúkhúslevest, előkészültek a birkafőzők. Ilyenkor messziről érezni lehetett a finom illatokat. A lovas kocsik felsorakoztak a vőlegényes háznál, és indultak a menyasszonyért. Ott már általában a fogadott vőfély is átvette feladatát, akinek a menyasszony búcsúztatása után is sok teendője volt az este folyamán. Az anyakönyvvezetőnél is várták az új párt. A templomban a menyasszonyt általában az apja, a vőlegényt az anyja vezette az oltárhoz, és a násznagyok jelenlétében történt a szertartás a meghívottak előtt. A temérdek gratuláció és jókívánság után indult haza az új pár a nászéppel.

Mi hárman voltunk testvérek, engem és a két bátyámat is Pintér Pál atya adott össze, és mindhárom párnak a tanyánkon lévő istállóban volt a lakodalma.

Az esküvőről hazaérkezve előkerült az elmaradhatatlan kisüsti és az újbó, no meg a cigányzenekar is tette a dolgát, fergeteges hangulatot keltve, hiszen a jársági emberek és asszonyok igen mulatósak, táncos lábúak voltak.

Amikor minden étel finom puhára sült, főtt, a vőfély vagy valamelyik mókás családtag vezetésével a gazdaasszonyok feltálalták a rengeteg finomságot. A lakodalmi vacsora általában tyúkhúslevessel kezdődött, amit csigatésztaival tálaltak, majd az elmaradhatatlan birkapörkölt következett és a sült tyúk rostélyos kaláccsal. Utána jöhetett a nálunk általános, finom neszűri kiforrott újbó. (Akkoriban még nemigen volt divat a sör és üdítő italok.) A húsk után a nagymamák utánoszthatatlan ízű finom süteményei, tortáinak sokasága került az asztalra, amit a tömény húsételek után kis szünetet tartva fogyasztottak - de aztán jól el is fogyott.

Éjfélkor több helyen volt menyasszonytánc, móka, kacagás, és ekkor már „asszony lett a lányból”. Éjfél után általában – utánpótlásként – szintén kínáltak sült húsokat és hurkát, kolbászt vagy egyebet is. Ilyenkor már mindenki felszabadultabbá vált, és igazi lakodalmi hangulatban mulatott mindenki – kinek meddig futotta az energiája ...

Esküvőnk 1959-ben

Matók Erzsébet és Matók Dezső

Másnap újra összegyűltek a segítők, elmosogattak, rendet raktak, a maradékból ettek, ittak, és szívesen emlékeztek, hogy is volt, mit kellett volna másképp csinálni, vagy éppen a fergetegesre sikerült lakodalom pillanatait idézték fel.

Én máig annak a híve vagyok, hogy aki teheti, ott-hon oldja meg az ilyen, életre szóló rendezvényeit, mert az éttermi rendezvény ugyan kevesebb szervezéssel és munkával jár, de az előbbi sokkal felszabadultabb érzést ad rokonnak, barátoknak, szomszédoknak. Persze ezt mindenki maga dönti el.

Matók Dezsőné

65 éve szüntették meg a kitelepítéseket

65 évvel ezelőtt a boldogházi tanyákon talán éppen ezekben a napokban búcsúztak egymástól a Budapestről kitelepítettek és a befogadó családok. A kényszerű együttélés során több esetben életre szóló barátságok születtek. Ez ugyan segített enyhíteni a közös tragédiát, de pótolni nem tudta az elveszített éveket, a szétszakított családok szenvedését, a darabokra törött álmokat.

Különleges ritkaságnak számít, ha a nehéz időben született barátságok írásos emlékei is fennmaradtak. Így történt a Kultsár család és a Túróczi család esetében. Az évforduló alkalmából az ő történetüket idézzük fel.

A legfiatalabb kitelepítettek Boldogházán

1951. június 5-én a kora esti órákban érkezett a boldogházi állomásra az a szerelvény, amely 39 osztályidegennek minősített budapesti családot hozott a helyi kuláknak minősült családoknál kijelölt kényszerlakhelyekre. Közöttük volt dr. Kultsár Barnabás, aki három kisgyermekével érkezett. Vele jött a négyéves Levente, az ötéves Szabolcs és a tizenegy éves Barnabás, de az édesanyjuk nem volt velük. Szabolcs néhány éve így emlékezett:

Akik veszélyeztették a demokratikus államrendet:
Levente, Szabolcs és Barnabás Budapesten 1950-ben

„Emlékszem, hogy egy nyár eleji hajnalon - még sötét volt - felköltöttek szüleink bennünket, és idegen emberek sürgetése mellett a ház előtt álló teherautóra kellett felszállnunk, amire már fel volt pakolva néhány bútorunk. A teherautó elvitt egy állomásra, ahol marhagyonokba pakoltak bennünket, amivel egy fél napig vonatoltunk ismeretlen helyre. (...) Majd a déli órákban végleg megálltunk és kipakoltak bennünket bútorainkkal együtt a sínek mellé egy kis állomáson. Ez volt Jászboldogháza. (...) Emlékszem az állomáson történt névsorolvasásra is, ami némi bonyodalommal is járt, mert nem stimmelt a nyilvántartás. Kiszólitották ugyanis dr. Kultsár Barnabást és feleségét, helyette

viszont dr. Kultsár Barnabás és három fia volt jelen, mivel a pesti nyilvántartás szerint őket kellett elhozni Pestről.”

A három fiú Zagyarékason 1955-ben

Szabolcstól és Leventétől tudtuk meg az előzményeket. Édesapjuk befolyásos ügyvéd volt Budapesten, jól látta, hogy mi várható, ezért 1950-ben jogilag elvált a feleségétől, abban a reményben, hogy így a gyerekek édesanyjuknál maradhatnak. Nem így történt, a gyerekeket is kitelepítették, elszakítva édesanyjuktól. Bonyolult jogi eljárások után Kultsár Barnabásnak végül sikerült elérnie, hogy legalább a két, hat éven aluli gyermek az édesanyjához kerüljön. Az édesapa Barna fiával Boldogházán maradt. „Mi ketten Levente öcsém-mel megkezdtük életünk kálváriáját: a Jászboldogházáról való kiszabadulásunk után vissza Budapestre, majd Vácra, ahol elkezdhettem iskolai tanulmányaimat, majd Zagyarékas, néhány év után Szolnok, végül pedig Hajdúböszörmény lettek életünk állomásai.” – emlékezett Szabolcs.

Dr. Kultsár Barnabás és fia kényszerlakhelye Túróczi Jánoséknál volt. Megkezdődött a tanyai életbe való beilleszkedésük. Barna a helyi általános iskolába járt a környékbeli gyerekekkel, édesapja pedig minden gazdasági munkát elvállalt. Aratott, kaszált, kukoricát kapált, ökröket hajtott – miközben folyamatosan írta kérelmeit a hatóságoknak, hogy kisfiát az édesanyjánál helyezték el: „11 éves gyermekemet sajnos itt Jászbol-

dogházán főzési lehetőség és főzéstudásom hiánya miatt nem várhatom meleg étellel, amikor este, esős, sáros időben ázva, fázva hazatér a tanyalakóhelyünktől elég távol eső iskolából. Csak néha jutunk meleg ételhez, ha egyik vagy másik szomszéd, vagy háziasszonyunk megfőz számunkra.” – írta. Valamennyi kérelmét elutasították, és a kitelepítés végéig mindketten Túróczi Jánosék tanyáján maradtak. Közben nagyon jó kapcsolatuk alakult ki a szomszédban lakó Túróczi László családjával. Lányuk Izabella elmondta, hogy a kis Barnabás fiának később nővére, Túróczi Irén lett a keresztanyja.

A barátság – az emberség dokumentumai

1953 szeptemberében megszűnt a kitelepítés, dr. Kultsár Barnabás és kislánya is elhagyhatta Boldogházát. Fiaitól tudjuk, hogy Budapestre soha nem költözhetett vissza, és jogi pályáját sem folytathatta. Hajdúböszörményben halt meg 86 éves korában.

Dr. Kultsár Barnabás gondosan megőrizte kitelepítésének valamennyi dokumentumát, ami ma igazi ritkaságnak számít. A hivatalos iratok mellett fennmaradtak a nehéz időben keletkezett barátság szép dokumentumai is: dr. Kultsár Barnabás és Túróczi László családjának évtizedeken át tartó levelezése. Ma sem lehet meghatottság nélkül olvasni ezeket a leveleket, képeslapokat, melyekből a kölcsönös tisztelet és szeretet tükröződik.

Karácsonyi üdvözlét a Túróczi családtól 1989-ben

1953 decemberében Túróczi Lászlóné Marika néni írja: „Hozzánk küldött levelét megkaptuk, melyet szeretettel olvastunk. Doktor úr nagyon sokat van eszünkben... Remélem Doktor úr nem feledkezett meg a fogadott ígéretéről, amire számot tartunk, hogy a szilvesztert együtt fogjuk tölteni a disznótoros estével.”

Így kezdődött – s a későbbiekben levelek, képeslapok, karácsonyi, húsvéti üdvözlések váltották egymást évtizedeken át Boldogháza és Hajdúböszörmény között. A két család kölcsönösen meg is látogatta egymást. Kultsár Barnabás – a vele történtek ellenére –

1968-ban így írt: „Nagyon vágyódom Boldogházára, hogy még egyszer láthassam azt a helyet, ahol – az utólag kellemes emlékeket keltő – bűn nélkül kapott fogságot töltöttem. ...Szeptember közepén, ha nem lennék a Túróczi család terhére, egy-két napon át Jászboldogházán időznék.” Felesége betegsége miatt akkor ez a látogatás elmaradt: „Amikor nem akartunk menni, akkor vittek bennünket Jászboldogházára. Amikor viszont szívesen mennénk, akkor betegség akadályoz az utazásban.”- írta.

A levelek folyamatosan tudósítottak a mindennapokról, a családokban történt fontos eseményekről. Marika néni 1966-ban örömmel küldte a meghívót lányuk, Izabella esküvőjére. Kultsár Barnabás kedves levélben köszöntötte az ifjú menyasszonyt: „Szeretettel gondolunk Rád, az új élet küszöbén kopogtató, örvendező arára. (...) És főleg szeretettel gondolunk a képzelet játékaiból megelevenedő valóságra, a még iskolába sem járó csepp kis Belluskára, aki 1951 júniusában a két Túróczi porta közötti útrövidítést a tengeri földön át elsőként mutatta meg, aki két és fél éven keresztül hozzá tartozott mindennapi életünkhöz, akinek bájos mosolya, felnőtteskedő komolykodása, tudást vágyó kérdezősködése a boldogházi korszak után is, még sokáig hiányzott mindennapjaink megszokottságából.”

Marika néni beszámolt arról is, hogy 1975 őszén beköltöztek a faluba a tanyáról, és új otthonukba szeretettel hívta a Kultsár családot. A gyerekekről így tudósított: „Irének már nagy lánya van, Évike 16 éves... Belluskáéknak van egy fiuk és egy lányuk. Attila 3. osztályos, Andrea elsős, nagyon aranyosak”.

Kultsár Barnabás 1982-ben a már felnőtt gyermekeiről írta: „Barna elme- és ideggyógyosként működik Budapesten. Második házasságából ikerfiúcskák születtek, most lesznek háromszendősek. (...) Szabolcsék Böszörményben laknak. Szabolcs az Egyesült Izzó böszörményi gyárában mérnökként dolgozik, felesége középiskolai tanár, magyar irodalom a szakterülete. Két

Emlékidézés 2013-ban. Kulcsár Levente és családja Muhari Károlyné Túróczi Izabellával

Kultsár Levente édesapja kitelepítésének dokumentumait mutatja 2016-ban

Kultsár Szabolcs a két család levelezésének emlékeivel 2016-ban

leánykájuk van, a 13 esztendő, VII. osztályos Virág, s a 11 éves, V. osztályos Gyöngyi. (...) Levente Pesten telepedett le, egy számításokat végző nagyvállalat matematikusa. Felesége tanár, matematikát tanít. Leánykájuk, Sugárka már 8 esztendő, második osztályba jár.

Fiacskájuk, Zsombor két és fél éves.”

A levelezés feltehetőleg dr. Kultsár Barnabás haláláig folytatódott, amelynek sajnos nem maradt fenn minden darabja. A Boldogházáról küldött utolsó képeslap dátuma 1992 karácsonya.

2016-ban a kitelepítettek és befogadók második találkozásának meghatározó pillanata volt, amikor Kultsár Szabolcs a levelezést tartalmazó dossziét átadta a boldogháziaknak. Mint mondta, ez is bizonyosság arra, hogy nem sikerült a hatalom gonosz szándéka, mellyel egymás ellenségévé kívánta tenni a kitelepítetteket és befogadóikat.

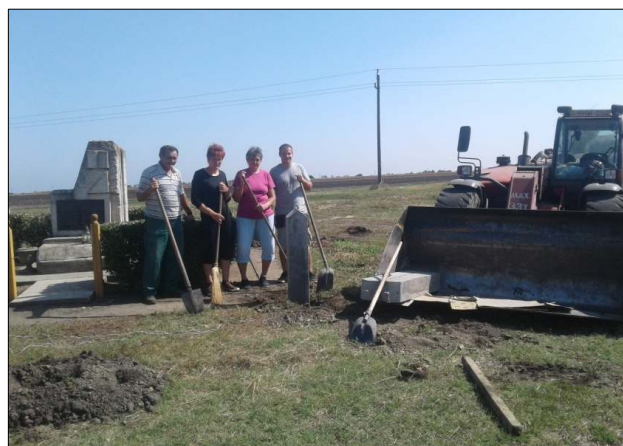
A kitelepítés megszüntetésének 65. évfordulóján tisztelettel emlékezünk a kitelepített és befogadó családokra. S ha az állomáson lévő emléktábla előtt elmegyünk, gondoljunk néha a három kitelepített kisfiúra is...

(A Kultsár családról bővebben a *Törvényen kívül* című kötetben olvasható. Jászboldogháza, 2013. 195-206, oldal.)

Papp Izabella

Velünk történt ...

Az Aranykalász Szövetkezet dolgozói a tápiói emlékhely környezetét csinosítják a búcsúra készülve.

Esküvő határok nélkül

A nyarat mondhatnánk akár az esküvők évszakának is, hiszen ebben a fantasztikus napsütötte időben előszere-ttel állnak oltár elé a házasulandó fiatalok, és mond-ják egymás szemébe a boldogító igent. Ezt követően régi hagyományokhoz méltóan a nászmenet úton útfé-len megállva megtáncoltatja a fiatal arát, és a lakoda-lom helyszínére érve kezdetét veheti a hajnalig tartó mulatozás. Egészen kis korom óta részese lehettem számos esküvő és lakodalom színpompás forgatagának, ám ami egy hónappal ezelőtt történt velem, valószínű-leg életem egyik legfantasztikusabb élménye volt. Egy nagyon kedves barátnőmtől érkezett a meghívás, mi-szerint július 29-én házasságra adja fejét, mindezt Tö-rökországban a Boszporuszon hajózva teszi. A szívem majd kiugrott örömeiben, hiszen ilyen meghívást talán csak egyszer kap az ember életében. Kaptam hát az alkalmon, és szinte azonnal a repülőjegy keresésbe kezdtem, az indulás dátuma július 28-a lett. A gép fel-szállásának reggelén már a torkomban dobogott a szí-vem, hogy alig egy nap és részese lehetek egy hatalmas török lakodalomnak. Eljött hát a pillanat az utasok és a repülőgép is indulásra kész az úti cél nem mást, mint Isztambul. A másfél órás menet idő alatt számtalan gondolat és emlék kavargott a fejemben, melyet a ked-ves barátnőmmel együtt éltünk át és számomra hihetle-n módon épp úton vagyok az ő nagy napjára. Szinte egy szempillantás alatt a török fővárosban landolt a gép, majd a csomagok felvétele után egy ragyogó szempár várt minket a repülőtér utaskijáróján. Szünni nem akaró öleléssel üdvözlöttük egymást, majd utunkat a belváros felé vettük. Az utazástól kimerülten, mégis gyermeki lelkesedéssel figyeltük az elénk táruló meg-annyi építményt és a szenzációs panorámát. Sűrű ka-nyarok és serpentinek utak sokasága után egy kis étte-remhez értünk, ahol alkalmunk nyílt a kedves férjfelölt megismerésére. A vacsora ízeinek tökéletessége és a fáradtság uralma alá kerültünk, így jobbnak láttuk szál-lásunk elfoglalását, hogy kipihenten érkezhessünk a következő nap forgatagába. Ahogy a nap első sugarai bevilágítottak a szoba ablakán, már tudtam, hogy ez egy igazán különös nap lesz mindenki életében. Érke-zett is a telefon a kedves arától, egy órán belül találko-zunk, és elindul a szépítkezés és cicomázkodás, mert egy lagziban mindenki csak gyönyörű lehet. Izgalomtól remegő kézzel pakoltam kis bőröndömbe az este kellé-keit, és a velem utazó kedves ismerőssémmel célba vet-tük Isztambul egyik legpatinásabb szépségsszalonját a menyasszony által leírt koordináták szerint. Belépve az ajtón, mintha csak egy hollywoodi filmbe csöppentem volna, a menyasszony és a hozzá tartozó 10 fős hölgy-koszorú már javában készülődött, mikor egy kedves hangú fodrász úriember odalépett hozzám, és a szé-

kemhez vezetett. A nyelvi nehézségekből, valamint lányos zavaromból adódó nehézségek miatt szükség volt egy segítőre, aki mindent fordít és kommunikál. Amikor az akadályok elgördültek, hagytam magam sodródni az árral, és a profi szakemberekre bízta ma-gam, ennek köszönhetően két órával később az arcomat a legkiválóbb smink, fejemet pedig egy csodálatos haj-költemény ékesítette. Ezen fantasztikus kreálmányból felocsúdni sem volt időm, hiszen a bérelt taxi a szalon elé gördült, és óriási rohanások közepette az otthoni egyházi szertartásra igyekeztünk. A menyasszony ke-zében lévő telefon folyamatos csörgött, valamint az őt körülvevők is megmagyarázhatatlan izgalomba kerül-tek, és kezdetét vette a versenyfutás az idővel. Jól is-mert szokás szerint az arát a vőlegény nem láthatja az esküvő előtt menyasszonyi ruhában, így a hófehér ruha felöltésére a menyasszony nagymamájánál került sor, ahogyan a vallási ceremóniára is. Pontosan 5 órát ütött az óra, amikor a török szerzetes megérkezett, és a csil-logó szemű pár elé lépett, itt újra nyelvi nehézségekbe ütközve a szertartás fázisait nem értettük, de a lényegen mit sem változtatott, hiszen a válasz mindkét fél részé-ről határozott „Evet” vagyis igen volt. A feszített tem-pó egy percre sem állhatott meg, hiszen 8 órakor a Boszporuszon várakozó hajó elindul a díszes násznép-pel és kezdetét veszi a mulatozás.

*A Boszporusz és látványos hídja
(a kép illusztráció)*

Gépjárművekbe és kis buszra pattanva még a történetek eseményein töprengtünk, mikor fél órás út után megér-keztünk a lakodalom helyszínére. Megvárva az est mind a 360 résztvevőjét, a hajó megnyitotta kapuit, majd 10 perces várakozás után elindult esti útjára. Egy kis idő elteltével furcsa dologra lettünk figyelmesek,

miszerint az ifjú pár bizony nincs a fedélzeten. Nos, a számos kérdésre hamar megkaptuk a választ, hiszen egy pazarul kivilágított jachton, mint első közös útjukat szimbolizálva, nagy üdvözlő közepette megérkeztek a fiatalok. Két tisztelet kör után átszálltak az ünnepelő sereglet társaságába, majd egy rendkívül megható tradicionális török zene felszendülésére a polgári esküvő helyszínére vonultak, amely a hajó közepén kapott helyet. A nyelvi akadályok újra nehézséget okoztak a ceremónia megértésében, ám ez sem tartott sokáig, hiszen a bűvös igen itt is elhangzott. Az ifjú pár a gratulációkat a hajó alsó szintjén egy igen kellemes hangulatú vacsora mellett fogadta. A sok-sok érdekesség és eltérő kultúra mellett itt érkezett el az egyik igazán rendkívüli momentum, mikor is a pár az asztalokat körbejárva fogadja a jókívánságokat, melyet a násznép arannyal fejez ki. A közeli hozzátartozók ékszer formájában, míg a távolabbi, illetve baráti meghívottak kis aranyérem bedobásával fejezhették mind ezt ki. A valószínűleg nézeteknek megfelelően a vacsora sertéshús és alkohol tartalmú ital felszolgálása nélkül került szervírozásra, ám egy pillanatra sem kellett csüggedni hiszen a

közös tánc igazán megrészegítette a násznépet. Önfeledt mulatozás és határtalan jókedv színesítette az est további részét. Itt alkalmam nyílt az olykor cipősarok koptató tradicionális török tánc elsajátítására is. Nem sokkal éjfél előtt megérkezett a torta, valamint az ínycsiklandó török desszertek, amelyeknek ember legyen a talpán, aki ellen tud állni. Éjfél utáni óra, és az ifjú pár részére meglepetésként színpompás tűzijáték tarkította az isztambuli éjszakát, ezzel azonban a lakodalom végét is jelezve, hiszen az előre megbeszéltek szerint a mulatság befejező időpontja ez volt. A hajó kétszer is a part mellé manőverezve kikötött, és utasait a vízontlás reményében hazaengedte. A hajó kiürült már csak ifjú pár távozására várt, miszerint innen már közösen egy új úton haladnak tovább. A hotelszobába visszaérve csak kavarogtak a gondolatok a fejemben, és talán a mai napig sem hiszem el teljesen, hogy mindennek a csodának részese lehettem. Mindenesetre egy biztos, tiszta szívemből hálás vagyok, hogy elmondhatom, tudom milyen az igazi „bazi nagy török lagzi”.

Farkas Ibolya

Rólunk írták...

Új Ember 2018. 08. 26.

Amíg időnk van, tegyük jót mindenkivel!

Frajka Félix OFM vasmisés

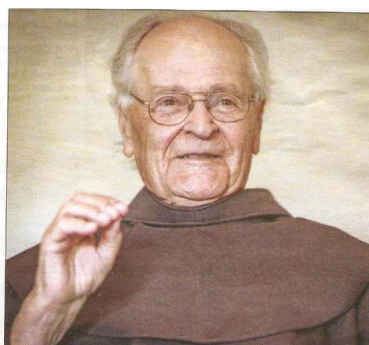
Frajka Félix ferences szerzetes Boldogházán született, és ebben az évben tartotta vasmiséjét, ami azt jelenti, hogy 65 évvel ezelőtt szentelték pappá. Az Új Ember című lap hosszú, egész életét bemutató interjút készített vele, melyből – terjedelmi okokból – a boldogházi vonatkozású részletet idézzük.

Az interjú meghallgatható:

<https://www.youtube.com/watch?v=N36Q07udJhE>

Hogyan indult szerzetesi, papi pályája?

- A gyermekkorommal kezdem. Boldogházán születtem, sokgyermekes vasutas családban. Édesapámnak vasutas foglalkozása mellett volt egy kis földbirtoka és méhészete is. Szerettem ezt a kis települést. Egyháziilag Jászberényhez tartozott, az ottani főplébániához, amely a ferencesekkel közösen ellátta meg Boldogháza lelkipásztori ellátását. A barátok vonattal jártak

ki Jászberényből. Hogyan is kerültem a ferencesek közelébe? Úgy, hogy amikor a szerzetesek jöttek, hogy misét, ájtatosságot tartsanak, a visszafelé induló vonatot meg kellett várniuk. Ebéd után, sokszor ebédre is bejöttek hozzánk. Nyolc testvérem volt, velünk játszadoztak, a szüleinkkel beszélgettek, és az egyik ilyen alkalommal a jó Lukács Pelbárt atya, aki a jászberényi kollégium helyettes magisztere volt, azt kérdezte tőlem, felkelve az asztaltól: „Jancsi, nem jönnél át a templomba ministrálni nekem?” „Óh, Pelbárt atya, azonnal megyek” – feleltem. Ott, akkor Pelbárt atya – aki nagyon jó szónok volt – gyönyörű beszédet mondott: Szent Ferencnek a bélpoklossal való találko-

zását részletezte. Olyan szemléletesen beszélt, hogy tátva maradt a szám. Akkor kezdett ébredni bennem az elhatározás, hogy én is ennek a Szent Ferencnek a követője leszek, ha Isten is úgy akarja. Pelbárt atya nagy tüzzel árasztotta magából a Szent Ferenc-i szellemiséget.

Beszélt a tanuló évekről, hivatása kezdetéről, a tanításról, lelkipásztori hivatásáról. Az életutat bemutató interjú végén Félix atya a következőket mondta:

- A legfontosabb, hogy legyenek hithű, igaz papok, foglalkozzanak az emberekkel, hirdessék az evangéliumot, amíg idejük van, cselekedjék a jót mindenkivel, és legyenek megértőek az emberekkel. A nem hívőkkel, a más vallásúakkal, a hajléktalanokkal is. Keressék azt, ami összeköti az embert az emberrel, törekedjenek a keresztények egységére. Egymást segítve dolgozzunk a hívekért, hogy újra élet legyen az egyházban. Ennek munkása szeretnék lenni magam is. „amíg időm van, teszem a jót mindenkivel.”

ÉRTESÍTÉS TÜDŐSZŰRÉS RÓL

Értesítem a lakosságot, hogy a kötelező egészségbiztosítás keretében igénybe vehető betegségek megelőzését és korai felismerését szolgáló egészségügyi szolgáltatásokról és a szűrővizsgálatok igazolásáról szóló 51/1997. NM. rendelet alapján tüdőszűrési vizsgálat megtartására kerül sor a Művelődési Ház nyugdíjas termében:

2018. szeptember 17. hétfő
12.00 - 17.00-ig,
2018. szeptember 18. kedd
8.00 - 13.00-ig,
2018. szeptember 19. szerda
12.00 - 16.00-ig.

Fontos tudnivalók:

- Személyi igazolványt, lakcímkártyát

- TB kártyát szíveskedjen magával hozni.

Ez évben a szűrés 40 év feletti lakosság körében ajánlott és díjtalan. Mindenki saját egészségének megőrzése érdekében vegye igénybe a szűrést!

Akinek a szűrés eredményére szüksége van, annak válaszboríték (Egy borítékba egy lelet kérése lehetséges!) leadása esetén elpostázzák.

- 40 év alatt a szűrést csak iskolaorvosi vagy üzemorvosi beutaló ellenében végzik el. A vizsgálat díja 1700,- Ft.
- Célszerű előre beszerezni a beutalót, mert nem évül el.
- 18 év alatti fiatalok szülői (szülői aláírás szükséges a beleegyező nyilatkozathoz) jelenléttel iskolaorvosi beutalóval vehetnek részt a szűrésen. A vizsgálat díja 1700,- Ft.
(Abban az esetben térítésmentes, ha a tanult szakmához szükséges.)

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

„A mozgás sok mindenre orvosság, de nincs az a gyógyszer, ami a mozgást helyettesítené”

Mert nem kell ahhoz gerincsérvet szerezni, vagy nyak-, hát-, derékfájással bajlódni, hogy ráeszméljünk arra: most már ideje gerinctornára is járni.

Tartásjavító gerinctorna foglalkozás felnőttek számára a

Jászboldogházi Polgárőr klubhelyiségben hétfőnként 18 órakor.

Gerincmobilizáló, hátizom-erősítő és gerincnyújtó gyakorlatokat végzünk kellemes zenére, és mindezt gyógytornász vezetésével.

A gerincet és vele az egész testet átmozgató gyakorlatok elsajátításával, ugyanakkor a helyes és biztonságos mozdulatok tudatosításával sokat tehetünk az egészségünkért.

Továbbá ajánlom azoknak is, akik csípő és térd fájdalommal küszködnek.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Jana Zoltán gyógytornász és Kerekes Istvánné szervező

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Koós Kata
2018. 07. 04

Takács Olga
Koós Zoltán

Velkei Máté
2018. 08. 21.

Velkeiné Rácz Andrea
Velkei István

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Búcsúzunk

Kövér János Ferenc	1951-2018
Kis-Ádám Józsefné sz: Varga Anna	1925-2018
Horti-Nagyné Lukóczy Livia	1974-2018
Kisbalázs Ferencné sz: Baranyi Erzsébet	1940-2018
Polyák Ferencné sz: Kiss Erzsébet Rozália	1952-2018

Házasságkötés

2018. július 21.

Szabó Mária Magdolna - Pusztai Mihály

2018. augusztus 11.

Balog Izabella - Ózsvár Attila

Gasztroangyal jelenti

„Itt van az ősz, itt van újra” rengeteg lehetőséget kínálva nekünk a főzéshez. Én most a szilvát választottam ki az önök számára.

Az első recept:

Fahéjas szilvaleves

Hozzávalók:

1 kg szilva

cukor

fahéj ízlés szerint (a fahéjat ne sajnálják)

liszt a habaráshoz

tej, tejszín

A szilvát kimagozzuk, majd olvasztott margarinon megdinszteljük, hozzáadjuk a fahéjat és a cukrot. Vízzel felöntjük, mikor megdinsztelődött, főzzük, majd behabarjuk. Melegen de hidegen tálalva is nagyon finom.

Receptek Anditól...

A második recept:

Szilvás csirkemell bacon köntösben

Hozzávalók:

16 szem szilva, 16 szem mandula

2 csirkemell, bacon szalonna

olaj

A szilvát megmossuk, kimagozzuk. A csirkemellet szintén megmossuk, szárazra töröljük, és 16 vékony szeletre felvágjuk. Tenyerünkkel kilapítjuk, örölt borsal bedörzsöljük. A baconszeleteket kettévágjuk. A szilvamag helyére beletesszük a mandulát. A szilvákat a csirkemell szeletekre helyezzük, a húst feltekerjük, majd beborítjuk baconnel. Megtűzzük hústüvel vagy fogpiszkálóval. A süttöt 180 fokra előmelegítjük, a tepsi kikenjük olajjal. Beletesszük a tekercseket, és néhányszor forgatva szép pirosra sütjük. Tálalhatunk hozzá burgonyát és rizst.

Kívánom, hogy töltsenek el néhány kellemes órát a receptek elkészítésével.

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Eboltás

Tájékoztatom a község lakosságát, hogy a 164/2008. (XII. 28.) FVM rendelet értelmében a **3 hónaposnál idősebb ebeket KÖTELEZŐ VESZETTSÉG ELLEN** a tulajdonos saját költségén, az állat állategészségügyi felügyeletét ellátó szolgáltató állatorvossal beoltatni!

Az összevezetett eboltás időpontja:

2018. 09. 13. (csütörtök)

8-11 és 14-17 óráig

az ún. Állatorvosi rendelőben
(sportpályával szemben)

2018. 09.22. (szombat) 8-11 óráig

az ún. Állatorvosi rendelőben

Pótoltás:

2018. 09. 29. (szombat) 8-9⁴⁵ óráig

az ún. Állatorvosi rendelőben

Az összevezetett eboltásra nem lehet kivezetni a mikrochippel még nem megjelölt, vagy emberekre és más ebekre veszélyes mértékben agresszív vagy beteg

kutyát! Ezekben az esetekben az állatorvost házhöz kell hívni, vagy az ebet állatorvosi rendelőbe kell vinni!

Az oltás díja Magyar Állatorvosi Kamara ajánlása alapján 3800.- Ft + a feregajtó tabletta 10 ttkg-onként 200.- Ft, tehát a fizetendő díj (a kötelező feregajtással együtt):

10 kg testsúlyú kutyának 4000.- Ft

20 kg testsúlyú kutyának 4200.- Ft

30 kg testsúlyú kutyának 4400.- Ft

40 kg testsúlyú kutyának 4600.- Ft

Kötelező a kutyáknak a belső borítóján sorszámozott oltási könyv. A fiatal kutyák első oltási könyvének kiállítása illetőleg az elveszett oltási könyvek pótlása 500.- Ft-ba kerül!

Az oltatlanul maradt ebek tulajdonosai ellen szabálysértési eljárás kezdeményezésére kerül sor!

Jászboldogháza, 2018. szeptember hó

Szalókiné dr. Petróczki Ildikó
Vinkli Vet Kft. állatorvosi praxis

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat

2018. október 15-ig

kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Augusztus 20.

Fotó: Babinyecz J.

Fotók: Babinyecz J.

Elszármazottak találkozója

